

ÚJ

SZŐLŐSKERT

2016 / 3.

a Kecskeméti Református Egyházközség hírmondója

41 REFORMÁCIÓ A CSERKÉSZEKNÉL

KERESZTYÉN HITRE VALÓ NEVELÉS A PÁLMÁCSKÁBAN 32

55 KONVIKTUS 25

ÚJ SZÓLÓSKERT

a Kecskeméti Református Egyházközség hírmondója

IV. évf. 3. szám (2016. július – október)

Készült 800 példányban

Főszerkesztő

Bán Magdolna

Szerkesztőbizottság

Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtárának és Levéltárának munkatársai

Munkatársak

Csőszné Pető Krisztina, Csontos Lajos, Kúti Bence, Simon Andrásné,
Dr. Svébisné Juhász Márta, Dr. Szabó Ildikó, Szénes Martonné Durucz Anna

Lektor

Bovier Hajmalka

Szerkesztőség

KECSKEMÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖNYVTÁRA ÉS LEVÉLTÁRA
Szerkesztőség címe: 6000 Kecskemét, Szabadság tér 7. • Telefon és fax: 76/500-388 •
E-mail: konyvtar@krek.hu • Honlap: www.krekbib.hu

Fotó

Bán Magdolna, Csósz Győző, Félixné Oravecz Márta, Juhász Katalin, KEOL.hu,
Kiss Ákos, Kutasi Bence, Noszlopy Miklós, Pálóczy Károly, Telekes Tamás,
Utasi Gabriella

Tervező

Kiss Ákos

Kiadó

KECSKEMÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
Kiadó címe: 6000 Kecskemét, Szabadság tér 7. • Telefon és fax: 76/500-389 • E-mail:
hivatal@krek.hu • Honlap: www.krek.hu

Felélős kiadó

Varga Nándor

Nyomda

PRINT 2000 NYOMDA
Nyomda címe: 6000 Kecskemét, Nyomda u. 8. • Telefon: 76/501-240
Fax: 76/501-249 • E-mail: office@print2000.hu
Honlap: www.print2000.hu

Címlap

Bábszínház világnapja az óvodában

Csodálatos dolog, ha valakinek lehetősége van egy évben legalább egyszer, netalántán többször is szabadságra menni, és azt ráadásul nem az otthonában munkával eltölteni. Jó dolog, ha a család el tud utazni valahová, és új helyeket, tájakat, kultúrákat tud megismerni. Csodákra lehet képes egy egyhetes kizökkenés a munkahelyről, hiszen a napi megszokott rutint, stresszt felváltja a lustálkodás, önfeledt szórakozás, kikapcsolódás. Ilyenkor az ember már előre tervezget, kalkulál, utánaolvas dolgoknak, egyszerűen álmodozik, hogy de jó is lesz majd akkor, ha majd ott leszek. A nyolc nap alatt, amit szeptember közepén Toscana megismerésével tölthettem, mindvégig arra gondoltam, hogy de jó lesz majd az őszi napokon visszagondolni ezekre a csodás késő nyári napokra és a kint megélt élményekre. Szép tájakban, városokban, tengerben, fantasztikus művészetben, reneszánsz kultúrában, gótikus templomokban, finom ételekben, italokban nem volt hiány ez alatt a pár nap alatt. Sok megtapasztalás, érzés és benyomás ért bennünket Itália talán legszebb részén. Ez a környék a turizmus egyik fellelvára, egymást éri a távolról, Amerikából, Kanadából, a Távol-Keletről érkező rengeteg látogató. Rendkívül sok náció megfordul itt, és egyre többen szeretnének letelepedni is, és keresnek lehetőséget az ott maradásra. A sok pozitív élmény mellett, hogy például nagyon kedvesek és segítőkészek, vendégszeretőek az olaszok, sajnos voltak szomorú megtapasztalásaink is.

Azok a csodálatos műemlék templomok, amelyekben bent járhattunk, tényleg csak emlékek az utókor számára.

Némelyikben még egy-két padosor megtalálható, hogy a fáradt látogató

Főszerkesztői gondolatok

lerogyon rájuk, de igazából már régen nem az Isten tiszteletének helyéül szolgál, nem töltik már meg misére érkező emberek. Szomorú megtapasztalás volt, hogy nem a gyülekezetek tartják el és viselik gondját a bazilikáknak, székesegyházaknak, hanem az odaérkező temérdek látogató és az általuk kifizetett nem éppen olcsó belépődíjak. Reformáció ünnepére készülő, illetve a következő jubileumi évre hangolódva nekünk is tanulságul szolgálhat ez, tegyünk ellene, hogy egyszer talán nem is a túl távoli jövőben, mi ne járjunk így.

BÁN MAGDOLNA

■ KUTI JÓZSEFNÉ
FILEP KATALIN

Gondolatok október 31. kapcsán

„...NE IGAZODJATOK E VILÁGHOZ,
HANEM VÁLTOZZATOK MEG
ÉRTELMETEK MEGÚJULÁSÁ-
VAL, HOGY MEGÍTÉLHESSÉTEK:
MI AZ ISTEN AKARATA, MI
AZ, AMI JÓ, AMI NEKI TETSZŐ
ÉS TÖKÉLETES.” (RÓM 12,2)

Október az egyre sápadtabb őszi fények, a sárguló levelek és számunkra, protestánsok számára a reformáció ünnepének hónapja.

Összetettebb és bonyolultabb történelmi esemény volt a reformáció annál, hogy egy-két szóban össze lehessen foglalni a mai ember számára szóló üzenetét, de azért vannak fontos szavak. Az egyik ilyen számomra a „felismerés”, amit persze megelőz valamiféle „vizsgálódás”, „önvizsgálat”.

Amire majd 500 évvel ezelőtt Luther Márton ráirányította a figyelmet, az az volt, hogy az egyház is szem elől tudja téveszteni a kül-

detését, feladatát, az Isten akaratát. Mennyivel inkább megtörténhet ez az individualizmus korában az egyes emberrel, a személyes életünkkel. Bennünket, keresztyéneket is sokszor elsodornak korunk speciális és hétköznapi kihívásai, amelyeknek megpróbálunk megfelelni, mert aki nem teszi, az talán lemarad valamiről. A nagy igyekezet közben aztán csorbát szenved az értékrendünk, a lelkünk, az Istennel való kapcsolatunk. Újra és újra elkövetjük ezt a hibát, újra és újra feladat feleszmélni, felismerni az útról való letérést, és visszakanyarodni Istenhez.

A Református bibliaolvasó kalauzt követve nemrég olvashattunk Jósiás király vallási reformjáról. Jósiás, felismerve az elődök bűneit és Isten azokra adott válaszára, megpróbált véget vetni a bálványimádásnak, és visszatérni az élő Istennel való szövetségbe. Megalázta magát Isten előtt, s magától az Úrtól tudakolta, hogy a templomban megtalált, Mózesnek adott törvények miként vonatkoznak rá és népére.

Isten népének történetét és saját életünket is végigkíséri az Istentől való távolodás és a hozzá való közeledés. Néha aszerint, hogy hogy megy sorunk: bajban vagyunk, hát

igyekszünk közel kerülni, de ha minden rendben, akkor nem félünk távol lenni sem.

A türelmes és irgalmas Isten számtalanszor „fogadta vissza” már az önvizsgálatot és bűnbánatot tartó embert, de ez nem szabadít fel minket az ezzel a türelemmel és irgalommal való visszaélésre.

A római levél idézett verse megújulásra, az értelmünk, az életünk megreformálására hív: arra, hogy engedjük Istent az életünk középpontjába. Legyen mindenben számunkra ő a viszonyítási pont. Valahogy úgy, mint Habakuk prófétánál, aki egy konkrét helyzetben mutat nekünk gyakorlati példát arra, hogy hogyan cselekszik az, akinek mindenekelőtt Isten szava számít:

„Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva, hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra. Az Úr szólt is, és ezt mondta: Írd le ezt a kijelentést, vésd táblákra, hogy könnyen el lehessen olvasni! Mert ez a kijelentés meghatározott időre vonatkozik, hamarosan célhoz ér, és nem csal meg; ha késik is várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el.”

A reformáció ünnepe kapcsán tegyük fel önmagunknak a kérdést: Ott állunk-e már napról napra a bástyán?

NAGYNÉ
VINCZE
MARGIT

Tanévnyitó

Holnap reggel becsöngetnek,
kalapál a szívem.
Első napom, – elkísérnek-,
ennél nincs jobb hírem.

Néztünk régi fényképeket,
Anya szavalt rajta.
Nagyi szeme könnybe lábadt,
el-elmaszatotha.

Nagyapa szép mesét mondott,
Bibliát olvasott.
Imádkozni tanítgatott,
lelkem megnyugodott.

Meglátod, az iskolában
még többet mesélnek,
betűk, számok, leckék, rajzok,
piros pontot érnek.

Megtanulod az ábécét,
leírod, olvasod.
Megérted a számok nyelvét,
összeadsz, kivonod.

Hihetetlen csodavilág!
Titokzatos dolog.
Emelt fővel, büszkén mondom:
– Már iskolás vagyok!

JUHÁSZ
GYULA

Arad

Arad, örök magyar gyász szép arája,
Feléd suhan ma sóhajunk, feléd,
Ki élsz sötéten és némán az árva
Maros mentén, mely zúg ma gyász-zenét.

A kincses Erdély öléről ered le
És erre tart e bánatos folyó,
Mély morájában sír Erdély keserve,
Mint tárogatón zengő bujdosó.

Arad! Köszönt a csonka Magyarország
S tört lobogóját engedi neked,
Mely fátyolos, mint ez október-est.

De még lobog és égi kezek óvják,
Selymére örök, győztes glóriát von
A Krisztus jobbján – ama tizenhárom!

.....
MEDVIGY ENDRE (SZERK.): *A magyarokhoz. Magyarság- és istenes versek az Ómagyar Mária-síralomtól Trianonig és napjainkig.* Bp. Felsőmagyarországi K., Kiskapu K., 2003. 149-150. p.

Melanchton imája Luther Márton koporsója felett

Hálát mondunk neked, mindenható Isten, öröktől fogva mi urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, szent egyházadnak alkotója, a Te Fiaddal, szintén öröktől fogva Urunkkal, a Jézus Krisztussal és a Szentlélekkel egyetemben. Te bölcs, jóságos, irgalmas, igaz Bíró; Te erős és szabad-tetszésű Isten! Ki Fiadnak örökséget gyűjtesz az emberi nemből, és fenntartod az evangélium szolgálatát, s Luther által azt most is újraszerveztetted; buzgó fohással kérünk téged, hogy továbbra is tartsd meg és igazgassad anyaszentegyházadat, s pecsételd meg bennünk az igaz tanítást, ahogy Ézsaiás is könyörög tanítványaiért, s Szentlelked által világosítsd meg elménket, hogy téged igazán imádjunk s istenesen éljünk. Ámen

.....
LADÁNYI SÁNDOR (ÖSSZEÁLL.): „Szüntelen imádkozatok.” *Imádságok a kereszténység századaiból.* Budapest, A Magyarországi Református Egyház Zsinati Irodájának Sajtóosztálya, 1979, 46. p.

KARL BARTH

HALÁL

„Vége” – ez önmagában vége a keresztyének számára is ezt jelenti: Eddig és ne tovább! Kitöltötted az idődet, és most már nincs több idő előtted. Megkaptad a magad esélyeit, lehetőségeit, erőit. Ezek immár elmúltak, és többet nem várhatsz. Most már semmit, egyáltalán semmit sem lehet másként, jobban vagy ismét jóvá tenni. „*El kell menned, órád lejárt!*” Vajon mindez nem csupán kezdet volt – és milyen egy kívülről és belülről egyaránt fáradtságos és nyomorúságos in-

dulás – közelről nézve egyenesen elhibázott start? Vajon valóban ez volt minden, vajon minden további dologra nézve – legalábbis ami minket illet – végérvényesen túl késő már? A keresztyén ember azonban azzal, hogy remélhet, éppen hogy nem „önmagában egy véget” vár. A halál számára nem valami csontvázforma kaszás, aki diadalmasan mutatja fel a lepergett homokórát, visszavonhatatlanul végezve áldozatával. Az várja ott, Akibe vetett hitéről és Akinek a

szertetetéről ő a maga idejében bizonyosságot tehetett – Ő az, aki amikor kegyelmes terve és rendelése szerint eljutunk oda, feltétlenül jó, igaz és gyógyító Állj!-t fog odakiáltani, ő mondja meg neki, hogy most már elég, hogy tovább már nem várnak el tőle semmit. Hogyan jöhetne túl korán a keresztyén lét Őtőle várható lezárása? Mivel Őtőle jön ez, egyértelműen csak egy üdvözlendő – hiszen kegyelmes esemény lehet.

KARL BARTH: *Szemvillanások. Elgondolkodtató szövegek.* Budapest, Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, 2006, 193. p.

„AZ ÉLET NÉHA
MEGDOBÁLJA
AZ EMBERT,
DE HA BÍZUNK
AZ ÚRBAN,
Ő MINDIG
MEGSEGÍT.”

■ SIPOS RITA

Az Úr oltalma alatt 90 éve

Erő, áldás, háború, halálos ítélet, küzdelem, szerelem, túlélés, kaland, bölcsesség.

Így lehet összefoglalni Vitéz Gebei Gyula 90 évét kilenc szóban. Ez a kedves, szeretni való, református bácsi, aki mindig mosolyog, és kész bárkinek segítséget nyújtani, valójában többet megélt, mint azt bárki is gondolná. Mikor bementem hozzá, csak egy kis beszélgetést terveztem, ehelyett több mint öt órán keresztül hallgathattam iz-

galmas történetét, amelyet most megosztok a kedves olvasókkal.

Milyen volt gyermekként élni a 20-as években?

1926-ban születtem, Tiszaugon cseperedtem fel. Akkoriban Vitéz Horthy Miklós volt Magyarország kormányzója, és az ő fia, Vitéz Horthy István volt Szolnokon a pilótaparancsnok, és jóban volt az ott lakó méltóságos úr vejével, és gyakran lejártak Tiszaugra re-

pülövel. Ha meghallottuk a repülőt, minket nem lehetett a padban tartani. Mint az örült, rohantunk kifelé, és irány a repülőhöz. 10 éves kölyök lévén hozzáfogtam simogatni, tetszett nagyon. Hazamentem, és mondtam a szüleimnek, hogy mostantól kezdve tanulni fogok, mert pilóta leszek. Meglepődtek, hisz eddig hiába mondták, hogy tanuljak, nem fogadtam meg. Haladt az idő, és 1941-ben gimnáziumot végeztem, majd felvételiztem a

Ludovika Akadémiára, és akkor kerültem a Leventeintézménybe, amit Horthy vezetett. Ott megtanultam mindent, mire végeztem, a puskát is tudtam kezelni. El is értem a legmagasabb rangot a leventéknél, aztán jött a fölvételi, és sikeresen fel is vettek pilótaiskolába, a Ludovika Akadémia tisztiskolába.

Megosztaná az iskolai élményeit?

A tisztiskola hadnagytól ezredesig képezi ki az embereket. Gyönyörűen ment, nagyon szerettem. Az első évben őrmesteri rangot, a második év végén, 1942. augusztus 20-án hadnagyi rangot kaptam, pont akkor, amikor a harcmezőn Horthy István gépe lezuhant, és hősi halált halt. Még azon az őszön feloszlatták a Ludovika Akadémiát.

A Rákosi-féle rendszerváltás megnyire befolyásolta az ön életét?

Miután hazazavartak a Ludovikáról, a papa főiskolára küldött. Utána jött a szabóság. 1943-ban végeztem a kertészeti főiskolán, addigra megvolt a szabóság, kántorvizsgát is tettem, vagyis a tanulmányaimban nem gátolt.

Milyen volt a viszonya a Rákosi-féle kormányhoz?

Én mindig is a kommunista rendszer ellen voltam. Ellensége voltam a kommunizmusnak, de nem csináltam semmit, így nem voltam gyakorlati ellenség.

Miután összekerültem a párommal 1948. január 24-én, pár hétre rá jöttek értem az ávosok (Államvédelmi Hatóság). Fel voltak hatalmazva

arra, hogy ha valaki nem azt tette, ami nekik tetszett, akkor akár agyon is löhették. Ezek az ávos legények megfogtak engemet, és elvittek a kiskunhalasi határvadász zászlóaljhoz. Odavittek és kínoztak minket. Mivel én katonai iskolában nevelkedtem, hozzá voltam kicsit szokva, de volt, aki sírni kezdett vagy kiabált. Szörnyű volt.

telefonálást kértünk a postán. Összekötöztek bennünket, és a hadnagy kérte a K-vonalat, vagyis a kormánnyal közvetlen összeköttetésben levő vonalat. Beszélt valakivel, és segítséget kért jogtalan elítélésre hivatkozva. Végül felmentettek minket, pénzt is kaptunk a jogtalanságért.

Volt, hogy elvesztette minden reményességét?

Igen. Mórahalomnál áttörtek a szerbek, és kivégeztek bennünket oda. Addig mentünk, hogy véletlen áttévedtünk a határon, és behatoltunk 15 km-re Jugoszláviába. Ez akkor volt, amikor statárium volt. Mire virradt, már halálra voltunk ítélve. Utolsó kívánságnak

Volt valami konkrét oka annak, hogy az ávosok elfogták?

Nos, az a barna kislány, akit nem vettem feleségül, följelentett, és mivel a Horthy-rendszert támogattam, osztályidegennek nyilvánítottak. Hat hét elteltével újabb hathetes kiképzés következett. Kiképeztek bennünket határőröknek, utána felesküdtettek, és bedobtak a szolgál-

latba. Egyik alkalommal sorozatot kaptunk, amely a parancsnokomat elkapta, és meg is halt. Én megmaradtam, de jelentenem kellett, mi történt. A zászlóaljparancsnoktól kaptam vállveregést, és azt mondta, hogy Gebei Gyula az első vitéz, aki megkapja az aranykoszorút, őrmesteri fizetést és az azzal járó jogokat.

A katonaság után tudta onnan folytatni az életét, ahol abbahagyta?

Állást ajánlottak többen is, de mivel nem voltam hajlandó csatlakozni a kommunista párthoz, nem kaptam munkát. Végül egyik rokonom jött rokonlátogatásra, Czinege Lajos és az apja. Ő volt Szolnok megye párttitkára, a megye mindenhatója, és kérdezte, hogy vagyunk. Mikor elmondtam, mi történt, csak adott egy papírt, és máris felvettek járási ipari előadónak. Tanultam szőlészetet is a főiskolán, meg is gazdagodtam belőle. Őt hold szőlőm volt meg 25 hold földem 1961-ig. Aztán jöttek, és elvették mindennünket. Czinege segítségével egy évre még visszakaptuk, de aztán végleg elvették.

Hogyan ismerkedett meg a feleségével?

Mondhatni a párom kezdett udvarolni nekem. Az igazság az, hogy a páromék négyen voltak testvérek, a szülőknek nem volt rendes munkájuk. Olyan ügyes volt, hogy két év alatt négy osztályt elvégzett. Megtanítottam varrni, a mestervizsgát is letette, a tudományokban is otthon volt.

Később művezető vizsgára volt lehetőség, együtt tanultunk rá, meg is kaptuk mindketten. Oroszul és németül is megtanult. Ő már 10 évesen tudta, hogy ha tanul, akkor fel tud kapaszkodni hozzám. Kiszemelt már akkor engemet, és harcolt értem. Közben anyukám a kismenyemnek szólította. Meg is volt az oka, hisz gyönyörű szép szőke kislány volt az Erzsike. 67 évig voltunk házасok, ő mindig elmondta a véleményét, ha úgy gondolta, hogy nincs minden rendben.

Térjünk vissza a boldogabb időkre, mikor fiatalon végre ismét együtt lehettek a katonaság után. Hogyan folytatta az életét?

Megyegetett az élet. Szabóságunk is volt, és 56-ban volt egy nagyipari vállalat, amely rendelt tőlünk konfekciót. Három évig csináltuk így, jól fizető munka volt, de utána már nem volt rendelés, jöttek a Czinegék, és elvettek mindent 1960-ban. 1961-ben mentünk Szolnokra, az ottani vállalatigazgató szeretettel fogadott, adott munkát, magas fizetés volt.

Szolnokon maradt, vagy más városban keresett állást?

Akkor jöttünk a párommal Kecskemétre. Kaptunk munkát az itteni ruhagyárban, művezetők lettünk. Végül fizetéscsökkentés miatt otthagytuk a helyet. Ez után a szolgáltató vállalatnál dolgoztunk a párommal. Itt Kecskeméten vettünk telket, házat építettünk, amit szintén az Úristennek köszönhetünk. Elkerültünk a 70-es években a rádiógyárba, mivel a pénz kellett,

más lehetőség nemigen akadt. Isten szeretete újra mutatkozott. Egy börtöni szabóságnál kaptam állást, amiért szintén hálás vagyok. Végül idekerültünk a Sion nyugdíjasházba a Szarvas utcára. Az is nagy csoda volt, mivel alig volt esély, hogy helyet kaphassunk. A Jóisten lépésről lépésre velem volt.

Istennel milyen a kapcsolata?

Hívő vagyok. Ha az egész életemet végignézzük, az én Mennyei Atyám segítségével nélkül nem tudtam volna véghezvinni. Például a haláltól is megszabadított, a kínzásoktól felmentett, bármit nézünk, az Úristen segítségével mindig ott volt, és aki hisz a Mennyei Atyánkban, az üdvözülni.

Az 1956-os forradalmat hogyan élte meg?

1956 egy bizonyos részben jó volt, bizonyos részben nem, de az biztos, hogy Magyarország ennek köszönheti a felszabadulást. Nekem az '56... Tiszaugon voltam, óva intettem mindenkit, hogy maradjon ki belőle, ne avatkozzon bele.

Az igazság az, hogy mindig sikerült az ellenféllel megbirkózni. Lehet, hogy nem abban a pillanatban, de idővel mindig sikerült. Szóval nincs más dolgunk, mint reménykedni. Az 56-os események is ennek a reménykedésnek a részei voltak.

Mi volt a legfontosabb dolog, amit megtanult élete során?

Az élet néha megdobálja az embert, de ha bízunk az Úrban, ő mindig megsegít.

■ VETÉSSY KATALIN

Nőszövetségi látogatás a felvidéki Marcelházán

A Marcelházai Református Egyházközség nőszövetségének küldött-ségét 2015 tavaszán látta vendégül a Kecskeméti Református Egyházközség Nőszövetsége, most ezt a látogatást viszonztuk. A Dunát átívelő Erzsébet híd felvidéki hídfőjénél, Komáromban várt bennünket Rácz Jolán nagytiszteletű asszony és néhány vendéglátó. Az impozáns méretű komáromi református templomban Oláh Ilona nyugalmazott tanár széleskörű történelmi, irodalmi, ismereteket felvonultató, sokszínű vetített képes előadását hallgattuk meg Komárom történetéről, nevezetesen szülöttjeiről, a felvidéki magyarságról, múltjáról és jelenéről. Ezt követően egy hangulatos komáromi vendéglőben, a város egyik

jeles szülöttjére emlékezve Jókai bableves volt ebédünk első fogása.

Ebéd után indultunk a gondosan összeállított, igen tartalmas programunk első állomására. Keszeg Béla tanár úr vezetésével komáromi városnézésen vettünk részt. Az erődrendszertől kezdve minden fontos komáromi nevezetességet, emlékhelyet felkerestünk. Közben jólesett biztatásul meghallgatni a városháza ablakában megjelenő trombitás huszártól a Klapka-indulót: „*Fel, fel, vitézek, a csatá-ra...*”. Komáromba még másnap is visszatértünk a Zichy-palotában működő Jókai múzeum megtekintésére, ahol Lehár Ferenc életművét is bemutatják.

A program további részében a lát-

nivalók – csoportosítva – a következők voltak:

- néprajz: *Martoson* a tájházban a jellegzetes, díszes martosi népviselettel, *Kisújfalu* faluházában régi használati tárgyakkal és esküvői szokásokkal ismerkedtünk. A múzeumban külön szobát szenteltek a falu szülöttjének, Gulyás Lajos református lelkésznek, akit az 1956-os forradalomban való részvétele miatt koholt vádak alapján halálra ítélték és kivégeztek. *Búcs* községben a Népviseletes Babák Házában a felvidéki népviseletbe öltözött babák, baba-családok kiállítását néztük meg,
- emlékművek: A II. világháború áldozatait és a kitelepítés soha el nem múló fájalmát Komáromban

és Marcelházán is emlékmű idézi. *Zsitvatő* határában a zsitvatoroki békekötés (1606) emlékművénel álltunk meg,

- köztéri szobrok: Jókai Mór, Klapka György, Csokonai Vitéz Mihály, Lehár Ferenc, Selye János, Szent István lovas szobra, Szentháromság-oszlop (Komárom), Csokonai műzsája, Lilla mellszobra (Dunamocs), Baróti Szabó Dávid mellszobra (Marcelháza),
- templomok: református (Komárom, Marcelháza, Madar, Perbete), Szent András katolikus (Komárom).

A látnivalókon kívül lelki, közösségi élményekben is gyarapodtunk. A 434. dicséret eléneklésével indultunk útnak, és a vezető, áldá-

sos kezet egész utunkon éreztük. Örültünk a többségében magyarlakta terület magyar anyanyelvi kultúrájának, megőrzött magyar emlékeinek, magyar tannyelvű alapsiskoláinak és egyetemének (Selye János Egyetem, Komárom).

Tartalmas igei alkalmakkal is gyarapodtunk. Lelki táplálékról Rác Elemér (reggeli áhítat) és Szabó Zsuzsanna (vasárnapi igehirdetés) lelkészek gondoskodtak, bizonyosságtétellel közölünk Kocsi Imréné Ica szolgált.

Megtapasztaltuk nemcsak a vendéglátó lelkész házaspár és asszonytestvérek, hanem a marcelházi gyülekezet szeretetét, figyelmességét is. Kedves alkalom volt első este, amikor kölcsönösen, személyesen

bemutakoztunk egymásnak. Jó hangulatban zajlott a másnapi közös disznótoros vacsora is. Hálás köszönet érte!

Külön is köszönjük Rác Jolán nagytiszteletű asszony és Simonné Marika minden részletre és személyesen mindenkire kiterjedő figyelmét, a szervezés pontos és kiváló munkáját.

2016. szeptember 2-4.

■ B Á N M A G D O L N A

REFORMATOUR

ALFÖLDI REFORMÁTUS CSILLAGTÚRA

Mit is takar ez a hangzatos cím? Gondolom, sokan teszik most fel gondolatban ezt a kérdést. Az életben sokszor megtörténik az, hogy egy terv nem tud megvalósulni. Elkészítik vagy elkészíttetik, reménykednek benne, de valami oknál fogva mégis az enyészeté lesz. Mi is azt gondoltuk, hogy így jártunk azzal a néhány évvel ezelőtt megalkotott tervvel, amelyet az Ókollégium átalakítására készítettünk el. A Kecskeméti Református Egyházközség egy vallási turizmus témakörében kiírt pályázati felhívásra adta be „Ókollégium Református Gyűjteményi Ház és

Látogatóközpont (Kecskemét)” című a DAOP-2.1.1/J-12-2012-0075 jelű pályázatát. Egy hosszúra nyúlt elbírálást követően, a 2014. június 6-i döntéskor, projektünk ugyan szakmai támogatást kapott, azonban forráshiány miatt sajnos nem nyert támogatást. Nagyon letört bennünket ez a hír, hiszen ezzel akkor lehetőségünk lett volna, hogy az Ókollégium belülről szinte teljesen megújuljon, megtörténhessék a pince szigetelése, a talajvíz elvezetése, gyülekezetünk és levéltárunk sorsa hosszú távon rendeződjék. Azt is le kell szögezni, hogy a pályázat kerete a felújítás mellett

erős korlátokat is szabott volna számunkra, ezért a külső részek renoválására, a nyílászárók cseréjére, a függőfolyosó megerősítésére, a környezet rendezésére már nem maradt volna lehetőségünk.

Abban az időben már számítani lehetett arra, hogy a jogi képzés vagy máshol keres helyet, vagy teljes egészében megszűnik, ezáltal az épület jelentős része megüresedik. Az elnökség tagjai, a gyűjtemények dolgozói ezért is gondolkoztak ebben a megoldásban, hogy akkor már az épületben helyet kapó Ráday Múzeum és gyülekezeti levéltárunk mellett célszerű lenne a könyvtárat

is átköltöztetni. Ezzel gyakorlatilag átvállaltuk volna az egyházközség turisztikai feladatait, hiszen a közös jegypénztár, elektronikus regisztrációs rendszer, idegenvezetés kiépítése, egyrészt megoldotta volna akár az Ókollégium kulturális, muzeális tereinek, másrészt a református és evangélikus templom, az Újkollégium és a temető bemutatását is a városba érkező érdeklődő turisták számára. Az azóta eltelt idő folyamatosan rányomja a bélyegét a nem használt termekre és magára az épületre is. Időközben a múzeum fenntartója a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteménye sikeresen pályázott a „*A Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Múzeum oktatási-képzési szerepének infrastrukturális erősítése*” című és TIOP-1.2.2-11/1-2012-0029 számú pályázatával, amelynek köszönhetően a pincerész látványosan megújult az Ókollégiumban. A projekt keretében 70,5 négyzetméter alapterületű, 30 fő befogadására alkalmas oktatóter, 30 fő befogadására alkalmas tanulmányi raktár és két darab digitális tartalmakhoz való hozzáférést biztosító, szükséges IKT infrastruktúrával felszerelt, internetcsatlakozással rendelkező informatikai pont jött létre. Továbbá a földszinten sikerült két termet felújítani saját költségvetésből, amelyben múzeumpedagógiai oktatóter és tárgyalóterem lett kialakítva. A termeket összekötő folyosón pedig az ásványgyűjtemény további tárlókkal bővíthetett. Gyülekeztünk levéltára szintén fenntartójának és minisztériumi támogatásnak

köszönhetően egy újabb raktárrész-szel bővült a tavalyi év folyamán. Így lehetőségünk lett arra, hogy az időközben jelentős anyaggal bővült levéltárunk iratanyagát különválasszuk, így az új terembe a gyülekezet és intézményeinek dokumentumai, a nagyobb raktárrészbe pedig a Dunamelléki Református Egyházkerület egyházmegyéiből érkező, illetve egyházmegyénk (Bács-Kiskunsági) iratanyagát helyezzük el. Számos ötlet fogalmazódott meg, hogy miként is lehetne hasznosítani a továbbiakban az épületet, hogy legalább a fenntartási költségek megfizetődjenek. A nyár elején kaptuk a hírt, hogy a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program keretén belül „*Egyházi kulturális örökség turisztikai fejlesztése*” című (GINOP-7.1.4-16) felhívást tett közzé a magyar kormány. A kiírással így egyházközségünk előtt újabb lehetőség nyílt, hogy európai uniós pályázat keretén belül Ókollégiumunk épületének helyzetét megoldjuk. Aki már dolgozott ilyen jellegű pályázattal, az pontosan tudja, hogy milyen szoros kritériumoknak kell eleget tenni, illetve milyen pontos elvárások vannak a pályázó féllal szemben. A szeptember 16-án benyújtott pályázatunk címe (lásd: cikk címe) közös ötletelés eredményéből született meg. A pályázat 1.5 milliárdos költségvetéséből szeretnénk egyrészt az Ókollégium külső és belső felújítását, tetőzet- és nyílászárócserét, szigetelést, akadálymentesítést (lift beszerelését, rámpa kiépítését) megvalósítani, valamint könyvtárunk

átköltöztetését, illetve a levéltárral egyetemben hosszú távú raktározási gondjait megoldani. Természetesen nyertes pályázat esetén a Ráday Múzeum sem marad ki a tervezetből, valószínűleg közösen részesülünk a felújítás örömeiből és a nehézségeiből egyaránt.

Hatalmas dolog, hogy végül a projekt megengedte azt, hogy a református temető úthálózatának bővítését, kerítésének részleges cseréjét, illetve néhány síremlék felújítását is beletervezhettük. Az is jó, hogy öt, nem akármilyen partnert sikerült bevonnunk pályázatunkba (Előzményeket lásd: www.krekbib.hu/szándéknyilatkozat/), ezzel is segítve a kisebb református gyűjtemények fejlesztését, jövőbeni megmaradását. Partnereink között van a Békési Református Egyházközség, a Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség, a Kiskunhalasi Református Egyházközség, a Kunszentmiklósi Református Egyházközség, valamint a Mezőtúri Református Egyházközség. A projekt megvalósítói között van a Bács-Tender Kft. részéről dr. Szlanka Tamás, Sepler Gábor (projektmenedzser), valamint az egyházközségtől Lévai Krisztián (turisztikai szakértő), Virág Gabriella (pénzügyi vezető), Hajnal Anna (műszaki projektasszisztens), dr. Fogarasi Zsuzsa és Bán Magdolna (szakmai vezetők).

Bizunk abban, hogy a következő lapszámokban már a nyertes pályázat bővebb részleteiről is be tudunk számolni.

Szél Jánosra emlékezünk

A Kecskeméten és a város környékén élő nyugdíjas református és evangélikus lelkészeknek van egy kis közössége. A közösség tagjai kéthavonként összejönnek. 2016. szeptember 20-án is volt egy gyűlésük. Az időben kiküldött meghívón Szél János nyugdíjas lelkipásztor neve is szerepelt, hiszen egy izgalmas teológiai témáról tartott volna előadást. Legnagyobb szomorúságunkra János barátunk ekkor már kórházban volt, és a következő napon, vagyis szeptember 21-én befejezte földi életét. Pedig – és ezt feleségétől tudjuk – nagy örömmel készült az előadásra. Isten azonban másként rendelkezett: hazahívta hűségét szolgálóját.

Szél János Kecskeméten született 1952. augusztus 22-én Szél György és Nagy Jolán második gyermekeként. Szülei tisztviselők voltak, akiket a Kecskeméti Református Egyházközség hitvalló tagjaiként ismertek városszerte abban az időben is, amikor a Jézus Krisztust nyíltan követő élet „nem volt divatos”. Édesapja az egyházközség gondnoka, később főgondnoka volt, édesanyja pedig – amíg ezt a poli-

tikai helyzet megengedte – a gyermekmisszió vezetőjeként szolgált. E sorok írója is főleg ennek a hívő református asszonynak köszönheti emberileg, hogy a gyermekek között tevékenykedett, és hogy később maga is lelkész lett. Szél János

a Katona József Gimnáziumban érettségizett. Irodalmi érdeklődésű lévén legkedvesebb tanára a nemrég elhunyt Orosz László irodalmár volt. Közben öt évvel idősebb bátyja, György már a Budapesti Református Teológiai Akadémia

hallgatója lett. Isten János életében is munkálkodni kezdett, őt is elhívta a Jézus Krisztusban való hitre és később a lelkipásztori szolgálatra is. Ő is Budapesten abszolált. Bátyját, a sok talentummal megáldott, akkor már lelkész testvért 1979-ben halálos közlekedési baleset érte. György felesége túlélte a balesetet, de a férj meghalt. A valójában még ma sem tisztázott körülmények között történt tragikus haláleset az egész családot megrázta. Emberileg szólva nem lett volna különös, hogyha akkor János hite hajótörést szenved, de Isten még ennek elhordozásához is erőt adott mindenkinek, neki is.

Majd befejezván teológiai tanulmányait, Wuppertalban, az akkori Nyugat-Németországhoz tartozó városban tanulhatott egy esztendeig. Isten csodálatosan munkálkodott, mert később Németországból adott neki hűséges feleséget Schmiendl Silvia személyében. Magyarországon ismerkedtek meg, és 1988-ban kötöttek házasságot. Tíz évi házasság után ikerlányaik születtek, Noémi és Melinda. Szél János több helyen szolgált, a teljesség igénye nélkül most

csak Budapest-Budahegyvidéket, a Cimbalom utcát (szintén Budapest), a Budapest-Kálvintéri egyházközséget és a Budapest-Kispest központi gyülekezetet említem. Ez volt különben az első önálló szolgálati helye. Néhány évig még Nagykörösön, a Református Tanítóképző Főiskolán is tanított.

Életének utolsó éveiben is tudományos munkatársként szolgált Urunk dicsőségére. Temetése október 1-jén volt Kecskeméten a református temetőben. A vigasztalás igéje a Róma 14,7-9 és a Máté 25,19-21 alapján szólt. Tizenhét palástos református lelkész, volt szolgálati helyeinek sok-sok tagja,

és a Szél családot jól ismerő számos kecskeméti református és más egyházakhoz tartozó tisztelője búcsúzott tőle az örök élet hitében és a feltámadás reményében. Életéért és szolgálataért legyen Istené a dicsőség. Soli Deo Gloria!

■ TEKES ÁGNES NÓRA

TÚR-TÚRA

Túristvániról, a település létéről, tipp-topp vízimalmáról először egy Nők Lapja cikkből értesültem. Öt éve szakmai csapattal jártam ott, már akkor hívogatott a Túr nyugalmat árasztó vize. Idén nyáron egy „véletlen” (hamvába holt interjú) folytán értesültem a lehetőségről, és jutottam el a kecskeméti református gyülekezettel kenutúrázni.

Remek emberek társaságában tölthettem el ezt a néhány napot, melyet köszönök az Istennek és

a résztvevőknek. Sokat tanultam ez idő alatt nem csupán a vízről, hanem a közösségi élet ezen szintjéről is.

Két szív – egy házaspár mozgatta, hordozta huszonnégyünket: Szilvi és Feri. Úgy érzem, mindenki beleadott apait-anyait, jó volt nézni a korosztályok egymásra találását. Sarokpontok voltak a közös étkezések: a lekvárok színes palettája és íze, az esti különlegesen finom Pál bográcsos étkek. (3 kg-ot híztam!)

Természetesen a napok fénypontja az egyre több vízben töltött idő volt.

A kanyargó Túron mindig azt éreztem, mintha a Színes fátyol című film tájain lennék.

Lenyűgöztek a fények és a színek, behajló faágak, melyek nehezítették ugyan kenuink siklását, de valamit valamiért!

Jó volt gyönyörködni a kezünkre szálló, párzó szitakötők kék-zöldjében és a védett kisasszony-szitakötők (lásd lent!) mélykéek szépségé-

ben. Még hófehér tündérrózsát is láttam. Érintetlen vidék ez.

Egy délután leültem a kispadra Újfalusy nénivel beszélgetni. 81 éves kora ellenére pompáztak saját művelésű kertjében a hortenziák, ligetszépe bokrok, ám ő maga panaszkodott, hogy nincs ebben a faluban semmi: se orvos, se takarékos, se mobilfeltöltési lehetőség, pedig hajdanán, hogy virult. Gondolom, pont úgy, amilyen szép leány lehetett ő is régen.

Szombaton a Tiszára mentünk, kivétel nélkül valahányan, pedig a reggeli ismertető alatt szinte inunkba szállt a bátorságunk. Klassz volt megtapasztalni, hogy visz a víz.

Kedvelem ezt a változó vízállású hőmpölygést; mindig megnézem, ha Szegeden járok.

Sajnos a Nagy Bukó impozáns látványát csak a folyóról nézhettük.

Cserébe a kikötés meghiúsulása után tutajjá kapaszkodtunk hat kenunkat a szikrázó fényben, a meder közepén. Hála Istennek végig napsugaras idő kényeztetett minket. Az időlegesen óriássá lett járművet egy kormányos, Eszter irányította ezalatt. Vízi utunk során láttuk a folyó medret építőromboló munkáját, s egy vízben delelő gulya mellett is elhúztunk csónakjainkkal. Kikötés után a profi logisztikára várva prima volt úszikálni sodrással egy irányban, s mosolyogva néztük a kölykök kölcsönkenu mosását, amint sajátos módon többször vízbe borították megkettőzött legénységével. Az utolsó estén *Ki mit tud?*-ra került sor szúnyogúzó tábortűzünknel.

A független zsűri öt kategóriában hirdetett győztest igen frappáns jutalmakkal a záró ebédnél. A gyerekeken túl egy legény volt talpon a csoportban, Tibi bá, aki hivatása dacára prózával ámitotta el a nagyjérdeműt.

Külön köszönet a fiúknak-férfiaknak azért, hogy nekünk nem kellett a vízi járgányokat cipelni, voltak elegen, helyt álltak helyettünk, hisz a nemek aránya tökéletes egyensúlyú volt.

Remélem, mindünknek egészségére válik a lapáthúzások okozta izzadás, vállizmaink erősödése; s napbarnult bőrünk környezetünk érdeklődését is felkelti.

S hallhatjuk még évről évre, amit a kilenc éves Tekla így fogalmazott meg „saszemként” a kenu orrában ülve: „*Szeretem hallani ezt a hangot: csobban-csöpög, csobban-csöpög.*”

A négy-hat fős személyzet összehangolódásáról is szól ez a sport, zengett bennem evezés közben Váci Mihály Két szárny című versének gondolata: „*nem szállhatunk csak mind a ketten szívverésnyire pontos együtemben.*”

Ismétlésre érdemes ez a tábor – már hamarabb fáradó energiákkal is, jó kedvvel csatlakoznék a legközelebbihez akár itt, akár az ország bármely vidékén –, csak köszönet érte.

Már most készülök a következő búcsúest megmérettetésére.

Vallomások a kékkeresztről

A Kecskeméti Kékkereszt Csoport tagjai zömében olyan absztinens alkoholbetegek, akik hittel vallják: Isten szabadító ereje által menekültek meg káros szenvedélyük rabságából. Többségében a Magyar Kékkereszt Egyesület dömösi alkoholológiai szakintézetében „szabadultak” – ahogyan ők

mondják. Absztinenciájuk folyamatos fenntartása érdekében hozták létre az országos egyesület kecskeméti utógondozó csoportját immáron tizennyolc esztendeje, melyhez az évek során egyre többen csatlakoztak. Közösségük jelenleg közel hatvan főt számlál. Missziói alkalmakat

szerdánként 18 órai kezdettel a Kecskeméti Református Egyházközség Gyülekezeti Központjában tartják. Bárki csatlakozhat hozzájuk: szabadulni vágyó alkoholbetegek és segítő önkéntesek egyaránt. Mindenkit szeretettel várnak!

Négyen közülük ekképp vallottak, mit jelent számukra kétkeresztesnek lenni:

HALÁLBÓL AZ ÉLETBE

„Már három napja a kórházban fekvődtem, amikor elvonási tüneteim jelentkeztek. A portáról vezettek vissza a szobámba. Nagyon nehéz napokat élt meg a családom és én is, de az Úrnak más terve volt velem. A megrepedt nádat nem törte el, és a pislogó mécseset nem oltotta ki. Dicsőség legyen mindenkor az Ő áldott szent nevének!”

Marika, 6 éve kétkeresztes

TARTOZNI VALAHOVÁ

„A „valahova tartozás” érzése vezetett főleg ide. Szeretek másokkal foglalkozni, hiszen társas kapcsolatra vagyunk teremtve. Életem középpontjában Jézus Krisztus áll. A gyülekezeten belül ebbe a csoportba való tartozás nem csupán abban segít, hogy helyesen igazodjunk el a hétköznapi élet útvesztőiben, hanem abban is, hogy együtt éljük meg, együtt érezzük át Isten kegyelmét. Az Úr mindegyikünknek adott talentumot, tehát élni kell vele – az Ő dicsőségére! Jelenések könyve 3. fejezet, 1-2 vers: „...*ébredj fel, és erősítsd meg a többieket...*”. Mi, a csoport tagjai, és közöttük én is, ennek igyekezzünk eleget tenni, melyre további áldást kérünk.”

Jutka, több mint 10 éve csoporttag

BEFOGADÁS

„2013-ban találkoztam a kétkereszttel már hívő keresztyénként. Rendes emberekkel ismerkedtem meg, akik kritika és előítélet nélkül elfogadtak. Jól érzem itt magam. Isten Lelke jelen van, vannak gyógyulások, szabadulás a szenvedélybetegségből és hitre jutás. *„Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.” (Jn 3,17).*

János, 3 éve jár a csoportba

ÚJ SZOLGÁLAT

„Hálás vagyok azért, hogy ebben a csoportban sok kegyelmet nyert bűnössel lehetek együtt. Isten pedig abban mutatta meg kiváltképp is a szeretetét irántam, hogy készített egy olyan szolgálatot – az éneklés hangszeres kíséretét – számomra, amely reménység szerint másokat is felüdít. Azért ajánlom ezt a közösséget sok, különféle problémával küszködő testvéremnek, mert az Isten iránti őszinte hálnak semmi máshoz nem hasonlítható légköre van. S ezt itt bárki átélheti közöttünk.”

Tibor, 2 éve jár a kétkeresztbe

Közösség a nyüzsgés közepén

A FIATAL CSALÁDOSOK KÖRÉNEK BEMUTATKOZÁSA

A „pároskör” alakulására körünk legtöbb jelenlegi tagja nem is tud visszatekinteni; hiszen legtöbbünk útközben, a legutóbbi évek során csatlakozott a közösséghez. Csoportunk leginkább kisgyerekekkel érkező, fiatal pároknak ad otthont minden hónap második vasárnapján a Betlehem kapuja játszótérben. Célunk, hogy minél inkább Isten szerinti házastársakká és szülőkké váljunk, ezért alkalmaink témái is javarészt e körül forognak. A nagyon hasonló élethelyzet megkönnyíti a kapcsolódást és egymás megértését.

Régóta jellemző ránk az öntevékenység, a minket éppen foglalkoztató témákkal általában mi magunk készülünk, a kapcsolódó beszélgetések pedig közvetlenek, bátran kérdezhetünk, közbevághatunk. Többször láttuk ezen kívül vendégül gyülekezetünk lelkészeit, illetve más szakembereket, akik a témáinkkal hivatásszerűen foglalkoznak. Ilyenek az idei őszi alkalmaink is, ahol egy családterápiában jártas házaspár segít minket a

házasság egy-egy rázó területének megbeszélésében.

Sokat köszönhetünk azoknak a fiataloknak és régebb óta fiataloknak, akik az alkalmak során a szomszédos teremben kisgyerekeinkkel foglalkoznak. Még így sem teljesen nyüzsgésmentes minden, mégis többen elmondhatjuk, hogy mennyit kapunk egy ilyen délután során.

Az évek során mélyült közöttünk az őszinteség, szeretettel próbálgatjuk az őszinteség és a tapintat, a törődés és a békén hagyás kényes határait. A kapcsolódó közösségek, mint amilyen a mamakör, a két éve tagjainkból induló férfikör és az idén induló női kör pedig kölcsönösen ad egymásnak olyan impulzusokat, amelyek gazdagabbá teszik egymás közötti kapcsolattartásunkat.

Kisgyermekes családként nehéz tartozni valahová, azonban mindannyian érezzük, hogy hívóként szükségünk van egy olyan közösségre, ahol gondolatokat cserélhetünk, ahol feltehetjük Istennel, emberrel kapcsolatos kérdéseinket. Sokszor

érezzük, hogy a másik szájából érkező néhány szó vagy mondat valahogyan rendet tesz, vagy valami fontosra világít rá. Hisszük azt, hogy ilyenkor Isten Lelke dolgozik közöttünk és általunk. Ilyenkor is átélhetjük, hogy milyen jó, hogy a test különböző részeiként szolgálhatjuk egymást. Fontosnak látjuk, hogy az életünkben, Istennel való kapcsolatunkban vagy házastársi kapcsolatunkban a sokszor éppen csak parázsló tüzet felpiszkáljuk, újjáélesszük. Ajándéknak éljük meg, amikor testvéri közösségünkben egymás hite által együtt felbuzdulunk (Róm 1,12).

Sok szeretettel várjuk körünkbe azokat a párokat, akik hasonló életszakaszban vannak, és úgy érzik, hogy a fentiek számukra is sokat adhatnak! Mi készen állunk az ismerkedésre minden hónap második vasárnapján 16:00-kor a parókia udvarán található Betlehem kapuja játszótérben. (Kapcsolat: Varga Ádám, adamvarga@vipmail.hu).

Zsoltárkör

„MERT EZSDRÁS SZÍVBŐL TÖRE-
KEDETT ARRÁ, HOGY KUTASSA
ÉS TELJESÍTSE AZ ÚR TÖRVÉ-
NYÉT, ÉS TANÍTSA IZRAELBEN
A RENDELKEZÉSEKET ÉS DÖNTÉ-
SEKET.” (EZSD 7,10)

E mottóval kezdjük újra zsoltárköri
alkalmainkat, ha Isten akarja és
élünk. Minden szerdán 15:00 óra-
kor a Tóth Endre teremben „énekes
bibliaóra” lesz.

A cél, hogy a periférián levő, ám
igen értékes énekeink bekerüljenek
a zenei vérkeringésbe, és így hozzá-
nak felfrissülést gyülekezetünknek.
Sokan tudják, hogy énekesköny-
vünk zenei és irodalmi anyaga
nagyon gazdag és változatos. Az
őskeresztyénséggel is összeköt a
gregorián eredetű anyag, például
a 309. ének: *Mennyei Ige, jelenél,
örök Atyától kijövé.*

Vegyük ezt szánkra, és összes
versszakával énekeljük, imádkoz-
zuk el! Aztán, ha már a díszített
változatát is meghalljuk, kedvet
kaphatunk a tágabb mezőkön, „szép
kies folyóvizeken” való táplálko-
zásra is; tágul zenei horizontunk.

Teljesebb képet kaphatunk a ke-
resztyénség kétezer éves ima- és
zenei életéről.

Megerősödhetünk abban, hogy
nem velünk kezdődött az egyház,
és Jézus Krisztus az egész világ
Meváltója, és ezért lehet a miénk
is! Figyeljük csak meg a megszól-
lítás: Mi Atyánk (és nem csak az
enyém), vagyis többes számban
szólítjuk meg Istent. Ugyanakkor
egyéni kegyességünkre is jótéko-
nyon hat mindez, mert az is fontos,
hogy nekem ő személyes teremtőm,
aki név szerint ismer, és akit egyes
számban is megszólíthatok (ld. a 239.
éneket: *Úr Jézus, hozzád kiáltok!*).

Vagyis lényeges az arányosság:
ebben is segít bennünket, ha belelát-
tunk, behallgatunk/beleéneklünk
a „kétezer évbe”.

Ezt talán a legteljesebben a „*Te
Deum...*”, azaz *Téged, Isten, (dícsérünk)*,

az egyik legősibb ima fogalmazza
meg. Aki – akár Kodály *Budavári Te
Deuma* révén – ismeri a szövegét,
maga is becsatlakozik a sok százezer
angyal Istennek szóló dicsőítésébe,
ha elimádkozza ezt a gyönyörű
hymnuszt. (Énekeskönyvünkben ez
versebe szedve, átköltve található a
242. és a 243. sorszám alatt.)

Irodalmi példát is lehet idézni,
hiszen a török veszedelem elmúl-
tával Gárdonyi Géza Márton papja
is ezt imádkozza, vagy ahogyan az
író fogalmaz: „*nagy hangon üvölti*”.

De régebben, a tanév zárása-
kor is ezt énekeltek a diákkórusok
hálaadásul.

Most, a tanév elején is mindenkit
szeretettel várunk heti rendszeres-
séggel hálaadó, dicsőítő éneklésre
a Tóth Endre terembe, szerdánként
három órakor!

■ PUNGUR BÉLA, JÁMBOR ZSOLT

Ökumenikus zenés áhítatsorozat a reformáció 500. évfordulójának tiszteletére

A kecskeméti protestáns gyülekezetek énekesei, zenészei 2014 októbere óta készülnek a közelgő jubileumi évfordulóra. Évente két alkalommal hívják közös istendicséretre gyülekezetük tagjait, a város közönségét. Májusban a cantate vasárnap idején, októberben a reformáció ünnepéhez kapcsolódnak az alkalmak

Pungur Béla nyugalmazott kántor-lelkész kezdeményezésére jött létre az a csoport, mely irányítja ezt a sorozatot. A baptista gyülekezet

képviselésében Kovács Tamásné karnagy és Révész László orgonaművész, az evangélikus egyház részéről Oroszné Tornyai Lilla karnagy, a református egyházat Tary Timótné, Mikesi Tibor és Jámbor Zsolt karnagyok képviselik.

A bizottság tagja még dr. Ittzés Mihály, a Kodály Intézet nyugalmazott igazgatóhelyettese és Pungur Béla. A szakmai vezetést Erdei Péter Liszt-díjas, Erdemes Művész karnagy vállalta magára.

A zenei áhítatok programja mindig tematikus, s merít abból az óriási repertoárból, amelyet a 16. századtól napjainkig munkálkodó híres zeneszerzők alkottak.

Van, amikor az emberi hang, a kóruskultúra áll az alkalom középpontjában, máskor inkább a hangszeres kamarazene hangjai szólalnak meg. Az előadók mindig a három protestáns egyház tagjai közül kerülnek ki. Nem is gondolnánk, hogy a kecskeméti protestáns gyülekezeteknek milyen sok tehetséges zenész tagja van.

A fő szerepet az egyházi énekkarok vállalták. A baptista gyülekezet kórusa, az evangélikus egyház Glória kórusa, a református egyház Vég Mihály énekkara és a kollégium Grádics kórusa minden alkalommal az előadók között szerepel. Középpontban az istendicsőítés áll.

A zenés áhítat a keresztyén istentiszteletek különleges formája, mely a reformáció lelkülete és a keresztyén zeneszerzők munkássága

révén alakult ki már a kezdeteknél. Ebből a gazdag lelki örökségből merítjük a zenés áhítatok zenei, lelki anyagát.

Hisszük, hogy Teremtő és Megváltó Atyánkat a legigazabban az emberi lélek és szív tudja magasztalni, tisztelni. Ez a közös éneklésben, hangszeres dicsőítésben valósulhat meg a templomi gyülekezet közösségében.

Fontos az igényesség! Értékes zeneművek színvonalas tolmácsolása a cél. Tudatosítani szeretnénk, hogy nem zenei műsort hallgathat a közönség, hanem egy istentisztelet lelki közösségének részese minden megjelenő.

Az 5. zenés áhítatunk 2016. október 30-án, vasárnap 17 órai kezdettel lesz a református templomban. A kórusok mellett három kiváló orgonaművész közreműködik. Kovács Levente, Mikesi Tibor és Révész László tolmácsolásában a zeneirodalom gyönyörű alkotásai segítenek a gazdagabb istentiszteleti áldásokhoz.

Természetesen a következő esztendőben még nagyobb odaadással folytatódik a sorozat. 2017. május 21-én a baptista Imaházba várunk minden érdeklődőt. A legnagyobb esemény pedig 2017. október 22-én lesz, amikor igazán ünnepélyes, méltó zenei alkalmat tervezünk Isten dicsőségére.

Intézményi diakónia

SVÉBISNÉ JUHÁSZ MÁRTA

KÖSZÖNTÉS AZ IDŐSEK HETE ALKALMÁBÓL

Életünk mintegy negyedét töltjük azzal, hogy növekszünk, és háromnegyedét azzal, hogy öregszünk. Az öregedés mindenkit személyesen érint, hiszen mindannyian megöregszünk, vagy valamennyien foglalkozunk idős emberekkel – leginkább szüleinkkel, nagyszüleinkkel. Minél többet tudunk az öregedéstről, annál jobban megértjük önmagunkat és a többi embert is. Az idősödés nagyon komplex folyamat, benne foglaltatik a megélt idő, az élettapasztalat és az aktuális családi és egyéb szociális kapcsolatok jellege.

A Szentírásban olvashatunk az öregség méltóságáról, a szép öregségről, mint Isten ajándékáról, a szülők tiszteletéről, bölcsességről. Az öregség persze nyomorúság is, ezért különös ajándék, ha valaki megtartja erejét, egészségét.

A Sion Nyugdíjsház és Gondozási Központ 18 éves fennállása alatt több száz idős emberrel került kapcsolatba a gondoskodás valamilyen formája révén. Ez idő alatt mi magunk is formálódtunk, sőt gyarapodtunk ismeretben, empátiában, türelemben, szakmaiságban és lelki gazdagságban.

Öröm tölt el, mert olyan munkatársakkal vagyok egy közösségben naponta, akik szeretik az időseket,

a közöttük való forgolódást, és munkájukat hivatásnak tekintik.

Nagyon tartalmas és mozgalmas időszakot éltek meg a SION Nyugdíjsház és Gondozási Központ lakói és klubtagjai az elmúlt hónapokban. Ennek bizonyítékeként álljon itt most néhány cikk munkatársaim tollából és sok kép a vidám, élni és tenni akaró idős testvéreinkről.

Szeretettel köszöntök minden nyugdíjas, idősödő és szépkorú testvért az idősek hete alkalmából: *„Közel van az Úr minden Őt hívóhoz: Mindenkihez, aki hűséggel hívja Őt.”* (Zsolt 145,18)

SIPOS MÓNIKA

SZEPTEMBER VÉGÉN...

„Szeptember ökörnyállal kezdődik, s a végén, szeptember végén, természetesen egy verssel ér véget... mindössze arról szól, hogy még nyílnak a völgyben a kerti virágok, s a huszonnégy éves költő neszelei az öregséget, az elmúlást, a szerelem állhatatlanságát. Szeptember végén egyszerre zengeneni kezd a vers, száz esztendő távolságán át...” (Márai Sándor)

...s bizony, még közel 170 év után is felzengett majd' 50 szívből-szájból Petőfi Sándor *Szeptember végén* című verse 2016. szeptember 27-én, kedden a Szarvas utcai Sion ház ebédlőjében. A házbéliek vendégül látták a másik két telephelyünk

lakóit is az ízlésesen berendezett Kutyakaparó csárdában.

A maroknyi lakó kezdeményezése a munkatársak fantáziájával és eszköztárával kiegészítve egy igazán kedves és maradandó emléket hátrahagyó délutánra nőtte ki magát. „Szeptember végén” mottóval egy közös versmondásra invitáltuk időseinket, alkalmat teremtve egy számukra kedves Petőfi-költemény elszavalására, felolvasására. Elhangzott többek között a Falu végén kurta kocsmá, az Anyám tyúkjá, a Füstbe ment terv csakúgy, mint a Négyökrös

szekér, a Minek nevezzelek? vagy a Tisza. Megtűzdeltük az alkalmat megzenésített versekkel: együtt dúdoltunk Szelezky Zitával. A program szervezői egy különleges verscsokorral készültek, mely a kocsmasztaltól a házasságig kísérte a költő útját.

Hangulatos csárdánkban természetesen egy kis bort is felszolgáltunk, hagyományos kacsaszíros puha kenyérkével, lila hagymával. Szőlő és pogácsa is kerülhetett a gyertyafényes asztalokra. Ám a jó hangulatot mégis a közös nyelv alapozta, teremtette meg: mindaz, amit Petőfi versei jelentenek még ennek a korosztálynak. Mi, akik a fiatalabb generációt képviseljük, akik itt-ott könnybe lábadt szemmel hallgattuk a verselőket, főhajtva voltunk részesei és megtapasztalói ennek a kötődésnek. Mi már rég elfeledtünk egy-egy strófát – bennük felrémlt a régi tudás, és együtt suttozták az ép-

pen szavalóval Petőfit. Morajlott a csárda a csendben.

„A vers olyan erővel kezd szólani, szeptember végén, mintha megszólt volna valahol egy láthatatlan zenekar. Hozzám tartozik, mint egy személyes élmény emléke...”
– írja Márai Sándor a Szeptember végén című versről. Személyes és közösségi élményünk nekünk is itt a Sion nyugdíjasházban.

■ HALASI GÁBOR

ÚJ AUTÓ A SZOCIÁLIS ÉTKEZTETÉSBEN

A szociális étkeztetés szolgálata 2003-ban indult el a SION Nyugdíjsház és Gondozási Központ szervezésében a város területén. Kezdetben egy autóval szállítottuk az ebédet, melyet sikerült egy újra cserélni 2008-ban. A megnöveke-

dett igények kielégítésére második gépkocsit kellett keresnünk 2012-ben. Kézenfekvő volt az Emmaus ház által éppen lecserélt kis Suzuki beállítás. Az évek folyamán az ebédet igénylők száma tovább emelkedett, jelenleg 120 ebédet viszünk naponta házhoz idős nyugdíjasok részére. A mindennapi használat erősen igénybe veszi a gépkocsikat, az egyik autó megöregedett, egyre szűkösebb lett, és felmondta a szolgálatot.

Az igazgatónő lelkes igyekezete meghallgatásra talált az egyházközség vezetőinél, s ugyancsak az Opel Tormási Kft-nél, így az elmúlt hónapban sikerült egy újabb, tágasabb, többfunkciós és gazdaságosabb üzemeltetésű használt autót jó áron beszerezni. Ezzel nemcsak

az ételek gyorsabb és pontosabb kiszállítását tudjuk elvégezni, hanem a nyugdíjasház egyéb célokra is használhatja a járművet, mivel az hét személy szállítására is alkalmas. Hálásak vagyunk Istennek, hogy ezt lehetővé tette, és előttünk járt mindenben. A bajokat, a nehézségeket is a javunkra tudja fordítani!

■ KASS-FERENC ANDREA

RÉGI IDŐK TÁRGYAI – KIÁLLÍTÁSOK A SZARVAS UTCÁN

„Jó, hogy itt mindig van valamilyen kiállítás.” Egy kedves vendégünk mondta ezt, amikor legutóbb a

Szarvas utcai Sion házban járt. S valóban, a paravánjaink, asztalaink az ebédlőben sosem üresek.

Emlékszem, az első kiállításra kissé bátortalanul vittem féltve őrzött falvédőimet. Kit érdekelnek ma már ezek a kopott hímzések? Hiszen gyűjteményem szinte minden darabja az idős generációtól származik. Szabadulni akartak tőlük, kidobásra ítéltettek, mondván: az időseket a nehézségekkel, szegénységgel teli múltra emlékeztetik. Nekem viszont mindegyik üzent valamit: üzent a szerelmes lány, a csak vizet fogyasztó férjére büszke fiatalasszony és a falujába visszavágyó, távolba szakadt vándor... Gyűjtésük eleinte nem volt tudatos: minden új darab a nagyszüleimnél töltött gyermekkoromat idézte...

Nagyszüleink idején, faluhelyen a mindennapi élet természetes darabja volt a falvédő. A stafírung része, lányok és asszonyok ügyességének, szorgalmának mutatója, hogy szép fehérre van-e keményítve, szép-e a hímzés, szakértő szemnek sok mindent elárulhatott.

A falvédő bája talán naivitásában rejlik, és gyakran ítélik édeskésnek, sőt giccsesnek, a hozzá kötődő érzelmi töltet miatt mégis sokan szeretjük. És szerették a kiállított falvédőket lakóink is. Nagy öröm volt megtapasztalni, hogy a falvédők visszaröpítették őket a gyermekkorukba, a szülői házba, az idős asszonyokat lányságuk idejére, elfeledve a nehézségeket és a szegénységet.

És nagy öröm volt elfogadni a

szekrények mélyén lapuló kincseket, hiszen a kiállítás után nem csak újabb falvédőkkel bővült a gyűjteményem. Így lettem zoknistoppoló gomba tulajdonosa (azelőtt még sosem láttam ilyet!), így kaptam régi kávédarálót, vizeskannát, zsírosbödönt, mozsarat, „csigaccsinálót”, tőkgyalut.

Munkatársaimmal igyekszünk

minden alkalmat megragadni, hogy ezek a régi használati tárgyak, konyhai eszközök ne a dobozokban lapuljanak, hanem minél gyakrabban díszítsék a Szarvas utcai Sion ház ebédlőjét. Így rendeztünk már be kékfestő műhelyt, volt kávéfőző-kiállításunk, régi idők konyhájában is gyönyörködtünk már, és meg-

idéztük az irodalmi kávéházakat is. Ezek a kiállított tárgyak jó alkalmat adnak az emlékezésre, régi szokásaink, hagyományaink felidézésére.

Ma már hozzászoktunk, hogy fogyasztói társadalomban élünk. Ha valami elromlik, pillanatokon belül pótolható. Nem használunk zoknistoppolót, darálva vesszük a kávé, és a levestészta-t is készen emeljük le a boltok polcainról, és még sorolhatnám, mennyi mindent nem használunk azok közül a régi tárgyak közül, melyeket lakóink adományoztak. Megtiszteltetés őrizni valamennyit, mert ugyanúgy üzenetük és történetük van, mint a falvédőimnek. Jelképezik a múltat, a szülői házat, a gyökereket. Ezért is vigyázom rájuk, és ezért is állítjuk ki őket időről időre.

1.

2.

3.

4.

5.

Előítélet

Miért adnak a cigányok szappanoperából vett „giccses” neveket a gyerekeknek? Miért szülnek olyan korán? Miért olyan hangosak? Lacziné Somogyi Tímea Anna tabudöntő írásában válaszol olyan kérdésekre, amelyek ritkán hangoznak el nyilvánosan, de annál gyakrabban hallani őket úton-útfélen. Exkluzív részlet a *Kézikönyv a cigányok közti szolgálathoz – Cigánymissziós Módszertani Füzetek II.* című kiadványból.

Olyan szociológus vagyok, aki cigánynak született. A Kecskeméti Református Egyházközség cigánymissziós szolgálatában dolgozom, és elsősorban a cigányságot érintő társadalmi jelenségekkel foglalkozom. Fontosnak tartom az előítéletek felcserélését közvetlen tapasztalattal. Ne féljünk megismerni egymást! Gyakran veszek részt beszélgetéseken, ahol gyakran tesznek fel nekem a következőkhöz hasonló kérdéseket.

Miért adnak szappanoperából vett „giccses” neveket a gyerekeknek?

A cigány családok nagyon szeretik a gyermekeiket, és ebből a szeretetből fakadóan – a nem cigány szülőkhöz hasonlóan – szeretnének szép és különleges nevet adni gyermeküknek. Ugyanakkor az információhoz való hozzáférési

forrásaik eltérőek és korlátozottak, sok esetben – a szegénykultúrából fakadóan – a televíziós sorozatokra korlátozódik. Lát a tévében egy világot, gyönyörű környezetet, gyönyörű embereket, erről kezd álmodozni. Azért adnak ilyen neveket, mert ezeket találják a legkülönlegesebbnek. Ha ez az egyetlen forrás,

1. Idősek klubjainak egészségügyi sétája
2. Klubdélután: sütemények készítése
- 3., 4. Lakóinkkal Kerekegyházán
5. Tisza-parton

akkor nemcsak beszűkült világot eredményez, hanem markánsan el is tér a többségi társadalom információcsatornáitól.

A cigány gyerekek is szenvednek a jelenségtől, hiszen gyakran csúfólódás célpontjai lesznek nevük miatt. Ugyanakkor mégsem a jelenséggel, hanem a szemlélettel van a baj. Azzal, hogy a nevek és névválasztás etnicizálódott. Maga a jelenség nem idegen a többségi társadalom tagjaitól sem, hisz a legtöbb szülő aszerint választ nevet, hogy mit talál szépnek, különlegesnek.

Miért szülnék olyan korán?

Miért van sok gyerekük?

Annak oka, hogy a lányok már igen fiatalon szülnék, nemcsak a felvilágosító órák hiányában keresendő. A cigány családok mindennapjait figyelve feltűnhet, hogy a gyermekek nem kapnak minden lépésükre odafigyelő „szoros” figyelmet. A szülők számára az a legfontosabb, hogy tele legyen gyermeke pocakja, ne fázzon, és ne legyen beteg. A lányok életében az első alkalom, amikor kitüntetett figyelmet kaphatnak az az, amikor a nemi érés ideje eljön és nőiesedni kezdenek. Az ellenkező nemtől érkező nagyon személyes figyelem olyan kedves érzés, hogy hamar engednek neki, ugyanakkor nincsenek felkészülve a következményekre, így hamar teherbe esnek. De a jelenséghez hozzátartozik az is, hogy a tanulásnak nincs nagy tekintélye, míg az anyaságnak, gyermekszülésnek igen.

Régen a nem cigány családokban is több gyermek született, mint

jelenleg. De az idők során egyre több nő vett részt az oktatásban, és egyre fontosabb lett a karrier építése, emellett fontos bevételé vált a nők fizetése. A nők oktatásban való részvételével egyre inkább kitolódott az első gyermek vállalásának életkora. Minél később szül először egy nő, annál kevesebb lesz a várható termékeny időszaka, a tervezett gyermekek-nél is kevesebb fog születni. Ez a jelenség nem játszik szerepet a cigány családoknál, mert az oktatási expanzió hatása nem érvényesült a társadalmi csoportban.

Olyan gyorsan szaporodik a cigány népesség! Többen lesznek, mint a magyarok? Megtámadják a magyarokat és leigázzák őket?

Ez a megállapítás egy tipikus propaganda terméke. Ennyire markánsan és szélsőségesen megfogalmazva ritkán hangzik el, de szelídebb változataival gyakran találkozhatunk. A megállapítás nemcsak hamis, hanem szándékosan kelt félelmet, és ez utóbbi hatása miatt erősíti a feszültséget és távolságtartást a cigány és nem cigány népesség között.

Ebből a látásból az derül ki, hogy alapfeltételezés, hogy valakinek valakin uralkodnia kell. Ez szemben áll a mi keresztyén látásunkkal és emberképünkkel is.

A cigányok csak a családi pótlék és más gyermekek után járó szociális ellátások miatt szülnék?

A demográfiai adatokat vizsgálva könnyen kiderül, hogy a családi

pótlék bevezetése előtt is olyan sok gyerek született a cigány családokban, mint a bevezetése után. Természetesen tudnak róla és számolnak a szociális ellátásokkal, de azt gondolom, így van ez a nem cigány családokban is. A különbséget a szociális járadékok, mint bevételek, jelentőségében láthatunk, hiszen a cigány családok magas számban hátrányos helyzetben vannak, ezért fontosabb bevétel számukra ez a támogatási forma.

Miért hangosak és erőszakosak akkor, amikor szolgáltatásokat, ellátásokat vesznek igénybe?

A cigány embereket nagyon sok előítélet és támadás éri, nagyon sokan félelemmel és elutasítással fordulnak feléjük az elfogadás teljes hiányával. Ugyanakkor bizonyos szolgáltatásokhoz nekik is hozzá kell jutni, és el kell érniük, hogy foglalkozzanak velük vagy az általuk képviselt ügyekkel. A fizikai erőszakkal való fenyegetés, az agresszív kommunikáció, de önmagában az, hogy hangos szóval kommunikálnak, segíti őket, hogy elérjék céljukat. Ha erre megerősítést kapnak – szelíden nem ment, hangos szóval ment – akkor berögződik ez a magatartási minta. Ha nem működnének ezek az eszközök, akkor nem használnák. Ez egy könnyen hozzáférhető, bevált eszköz a különböző célok eléréséhez.

Miért kell félni a cigányoktól?

A cigányoktól nem kell félni. A félelem önvédelmi mechanizmus. Az általunk normálisnak tartott viselke-

dés a saját kultúránk része. Az ettől eltérő idegentől, újtól, ismeretlen-től való félelem természetes része az életnek. Ellenszere a közvetlen tapasztalat, az új megismerése.

Ha azt látjuk, hogy sok cigány gyerekek kövér, akkor miért mondják, hogy éheznek?

Nem azért kövérek, mert minden nap sokat esznek, hanem mert egészségtelenül táplálkoznak.

Az evés nagyon fontos a cigány családok életében, és a szeretet kifejezésének egyik eszköze is. Ugyanakkor tendenciaként megfigyelhető a rövid távú gondolkodás jelensége. Prioritás, hogy az aznapi szükségleteket elégítsék ki. Nagyon szeretnek enni és főzni is. Általában nagy energiatartalmú dolgokat esznek: tészta, krumpli, hús, ami nagyon preferált.

Információhiányból fakadóan, a reklámok által generált vágyak hatására – hiszen a televízió sok család esetében az egyetlen információs csatorna – megveszik gyermekeiknek az egészségtelen édességeket, tartósítószerekben gazdag élelmiszereket. A nélkülözés alatti vágyódás és a rövid távú gondolkodásból fakadóan hó elején jellemző a túlköltés, hónap végére pedig azt eszik, amit olcsón be tudnak szerezni. Ezekre az élel-

miszerekre szintén jellemző, hogy vitaminokban szegények, de magas energiatartalommal bírnak.

Megoldási lehetőség a szülőkkal való közös főzés (pl. baba-mama körökben), próbáljunk ki minél több új dolgot. Alkalmazkodjunk a családok körülményeihez annyiban, hogy otthon is elkészíthető legyen a közösen megtanult étel.

Miért nem akarnak ők olyanok lenni, mint mi?

Jobban élni mindenki szeretne, de mindenki kultúrája egyformán értékes. Nem arra kell törekedni, hogy egyformák legyünk, hanem hogy egymást elfogadva egymás értékeiben gyönyörködjünk.

Az interjú megjelent a <http://ciganymisszio.reformatus.hu/> internetes oldalon.

Fotó: Utasi Gabriella

„OLYAN JÖVŐT SZÁNTAM
NEKTEK, AMELYBEN JÓT
VÁRHATTOK!”

(JER 29,11)

Keresztyén hitre való nevelés a Pálmácskában

Intézményünk Pedagógiai programjában kiemelt helyet foglal el a keresztyén hitre való nevelés. Hisszük és valljuk, a gyermekeknek és családjaiknak joguk van megismerni Jézus Krisztust. Nevelőtestületünk minden tagja törekszik arra, hogy az óvodai mindennapokat átölelje Urunk tisztelete, dicsérete és a testvéri szeretet.

Célunk az Istenben való hit és bizalom megalapozása, megerősítése, a gyermekek ráhangolása a keresztyén hitre. Olyan légkört igyekszünk kialakítani, mely a gyermek hitét, érzéseit, gondolatait, hitbéli-életbeli döntéseit pozitív irányba formálja. Egy Pálmácska óvodás így köszön: *Áldás, békesség!*

Sok kisgyermek még nem hallott az Úristenről, ezért rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a vallásos nevelést az alapoknál kezdjük. Kiscsoportosaink első óvodán kívüli sétája is rendszerint a templomba vezet október végén. Nagycsoportosaink már igénylik az úgynevezett „igaz történeteket”, keresztyén énekeket. Kéréseiket, köszönetüket imádságban tudják – akár egyénileg is – az Úr elé vinni. Évente két alkalommal adnak templomi szolgálatot a Pálmácska

óvoda nagycsoportosai énekszóval, verssel, imádsággal a családokkal együtt advent és anyák napja idején.

Hetirendünk részeként minden hétfőn egy-egy bibliai történettel ismerkedünk, délelőttönként áhítaton csendesedünk el. Az áhítatok során nemcsak az erkölcsi, érzelmi nevelést tartjuk szem előtt, hanem az anyanyelvi és értelmi nevelésre is jelentős figyelmet fordítunk, gondolhatunk itt pl. a bibliai fogalmakkal való ismerkedésre.

Napirendünkbe szintén belesimul a vallásos nevelés: étkezés előtt és után imádkozunk, megköszönve az Úristennek a finom ételeket.

A bibliai történeteket a gyermekek számára is érthető gyermeknyelven mondjuk el, elkerülve, kihagyva a félelmet, szorongást keltő, elrettentő példákat.

Az óvodai nevelési évet egyházi ünnepeinkhez igazodva készítjük elő. Csendesnap keretein belül emlékezünk meg közösen a reformáció ünnepéről és Jézus mennybemeneteléről. A csendesnapokon büszkén viselik egyenpólójukat óvodásaink. Az interaktív délelőtti során a gyerekek változatos módon ismerik meg ünnepeinket.

Advent időszakában barkács dél-

utánon alkotunk a szülőkkel, majd az ott elkészült apróságokat az egyházközség által rendezett karácsonyi vásárra visszük. A karácsony ünnepét és örömét egy bensőséges hangulatú gyertyagyújtáson éljük át a családokkal.

A csoportok a húsvéti örömhírt az életkori sajátosságoknak, befogadó képességüknek megfelelően ünneplik.

Az általános iskolában meghirdetett családi istentiszteletekre szeretettel hívjuk és várjuk a kedves családokat. Az óvoda dolgozói számára meghatározó a mintaadás a gyermekek számára: nem csak az óvodai tevékenységek, magatartás során, de a vasárnapi gyülekezeti életben való részvételben egyaránt. Idén is szívesen látjuk vendégül, és invitáljuk egy-egy „ovis csevejre” a gyülekezet apraját-nagyját a gyülekezeti kávéházba.

Kapcsolatunk az általános iskolával szoros, évente többször látogatnak meg bennünket az iskola diákjai kántálás és pünkösddőlés alkalmával.

A nevelési évet lezárva egy közös családi napot töltünk el a gyülekezet és a családok által kedvelt Emmaus házban.

Óvodások szolgálata a Sion Nyugdíjasház és Gondozási Központban

A református keresztyén óvodának egyik fontos feladata az idős emberek lelkének gondozása, amelyet a kisgyermek tiszta hitén és szeretetén keresztül tudunk leg hamarabb eljuttatni a megfáradtak, megöregedtek szívéhez. Az idős ember életében a gyerekeknek, unokáknak pótolhatatlan szerepük van. Azok a családok, ahol ez a kötelék szorosabb az utódokkal, érzelmileg gazdagabbak, hiszen az idősek társadalmunk erkölcsi értékeinek hordozói, közvetítői. Sajnos az ilyen családok egyre ritkábbak, hiszen a generációk külön élnek, az idősek gondozása egyre inkább intézményekre hárul, ezért a mi feladatunk az, hogy ez a két korosztály találkozzon, ismerkedjen. A gyermekek nagy örömmel, tiszta szívvel készülnek minden évben

erre az alkalomra. A felkészülést beszélgetéssel kezdjük:

- Kinek van nagymamája, nagypapája vagy nagyon idős rokona?
- Hogyan élnek ők?
- Mivel foglalkozhatnak egész nap, ha már nem járnak dolgozni?
- Ki segít nekik, ha valamire szükségük van?
- Te tudsz-e segíteni az idős nagyszüleidnek? Ha igen, vajon mit?

Ezután a gyerekekkel közösen készíjtjük el a különleges ajándékokat. Erre az alkalomra szép ruhába, ünneplőbe öltözünk, majd bátorító imádsággal a szívünkben indulunk el a Sion házba. Versekkel, énekekkel és körjáték csokorral köszöntjük őket minden évben az idősek világnapja alkalmából, anyák napján.

Az idős nénik és bácsik szemében örömkönnyek gyűlnek, mindig hálas szívvel és nagy tappsal köszönik meg a szép előadást. Az apróságok sem távoznak üres kézzel, a lakók finom ajándékokkal viszonzozzák kedvességüket.

A gyermekekben erősödik az idős emberek iránt érzett tisztelet, szeretet, az együtt eltöltött idő közelebb hozza egymáshoz a két korosztályt. Az óvodások megismerik az időskor sajátosságait, annak természetes velejáróit, a fiatal generáció pedig új szintet hoz életükbe. A gyermekek lelkesedése, az idősek nem lankadó figyelme arra ösztönöz minket, hogy ezek a látogatások rendszeresek legyenek, minden évben vigyünk sok vidámságot, örömet a mindennapjaikba.

„AZ IFJAKNAK ÉKESSÉGE AZ
Ő EREJÜK; ÉS A VÉNEKNEK
DÍSZE AZ ŐSZ HAJ.”

(PÉLD 20,29)

Tehetséggondozás a református Pálmácska óvodában

„AZ EGYIKNEK ÖT TALENTUMOT ADOTT, A MÁSIKNAK KETTŐT, A HARMADIKNAK CSAK EGYET, KINEK-KINEK RÁTERMETTSÉGE SZERINT.”
(PÉLD 25,15)

Az református Pálmácska óvoda indulásakor Simon Andrásné igazgató asszony felkért bennünket, Czencz Anikót ének-zene területen és dr. Mezeiné Tapolcsányi Nórát vizuális területen tehetséggondozó műhelyek elindítására.

A felkérést örömmel vállaltuk, és a szabad délutánjainkat rászánva összegyűjtöttük a Pálmácska óvoda (Munkácsy utcai tagintézményéből és az Erkel utcai csoportokból) tehetségigereit. Az úgynevezett műhelyfoglalkozásokat az óvoda térítésmentesen biztosítja azoknak a gyerekeknek, akiket a megadott szempontsor szerint a csoportos óvodapedagógusok kiválasztanak.

Megkezdte hát működését 2014 őszén az An-tan-té-nusz zeneóvoda és a Fürge kezek vizuális tehetséggondozó műhely. A foglalkozásokat kéthetenként egy alkalommal tartjuk az óvoda épületén belül. Állandó

helyszín várja a gyermekeket, ahol az eszközök és a tárgyi feltételek (hangszerek, vizuális alkotáshoz szükséges kellékek) biztosítottak. Az érzelmi biztonságot és az oldott légkört a kicsik számára már ismert óvodapedagógusok jelentik.

Foglalkozásainkra előre átgondolt és megírt tematikus tervvel készülünk, és az ehhez kapcsolódó gyűjtőmunkába igyekszünk bevonni a szülőket is. (képek, tárgyak stb.)

Az aktuális témához közvetetten kapcsolódva olyan elemeket is alkalmazunk, melyek támogatják a gyermekek erősségeit, finomítanak, lágyítanak, nyugtatnak, örömet szereznek. Pl.: zenei aláfestés, gyertyagyújtás, témára hangoló játék. Pedagógiai programunkhoz híven csak tiszta forrásból merítünk. Témáink kapcsolódnak az évszakokhoz, néphagyományokhoz.

A zeneoviban a gyermekeknek

lehetőségük nyílik hangszer-különlegességek megismerésére, kipróbálására, valamint a foglalkozáson olyan mélységben bővíthetik

zenei ismereteiket, amelyeket a csoportban történő mikrocsoportos zenei készségfejlesztés nem tartalmaz. Pl.: szolmizációs hangok nevei, kézjelei, tájékozódás az ötvonalas hangrendszerben.

A kézműves műhelyben a gyermekek megismerkedhetnek népi kismesterségekkel, különleges vizuális eszközökkel és technikákkal. A már megismert technikákat kedvük szerint variálhatják, használhatják az adott témán belül.

1. Apák napja
2. Március 15-ei műsor
3. Találkozás a mikulással
4. Gyermeknap
5. Szüretelés
6. Az uszodában

1.

4.

2.

5.

3.

6.

Ezeket a tevékenységeket az óvoda differenciált fejlesztő csoport formájában tudja megszervezni minimum 6, maximum 15 fővel. Biztosak vagyunk abban, hogy a 6-8 gyermekkel történő fejlesztések nagymértékben hozzájárulnak a gyerekek adottságainak, képességeinek megerősítéséhez, kibontakozásához.

Az egész éves tehetséggondozás lezárásaként a zeneovi bemutató foglalkozáson mutatja be a szülőknek az egész évben elsajátított új zenei ismereteket: körjátékokat, kibontakozásához.

Az óvoda előterében pedig évről-évre kiállítás keretein belül mutatjuk be a Fürge kezek műhely alkotásait, a gyermekek nevével, jelével ellátva.

Ezekkel a befejező részekkel az a szándékunk, hogy a szülők lássák, hogy honnan hová jutottunk el a nevelési év során. A gyermekek pedig el tudják mondani azokat a fontos történeteket, amelyekben részük volt a tehetséggondozó műhelyekben.

Óvodánkat tehetségigéreteink képviselik a városi, illetve országos megmérettetéseken: Fülemüle fesztivál, népdaléneklési találkozó,

aktuális rajzpályázatok. Az eredményesen szereplő óvodásaink oklevelé és fényképe büszkeségfalunkat díszítik.

A 2015-ben Kecskeméten megrendezett Református Óvodák XXIV. Országos Konferenciájának a Pálmácska óvoda volt a házigazdája. A rendezvény egyik kiemelt témája a tehetséggondozás volt, ahol levetítették a Pálmácska óvodában készült bemutató filmet.

Az elért sikerekre való tekintettel a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem a Kodály Intézet közreműködésével felkérte a Kecskeméti Református Pálmácska Óvodát a 2016-2017-es nevelési évtől mintaóvodájának.

Az óvoda 10 éves évfordulójára tehetséggondozó műhelyünk rajzpályázatot hirdet, amelybe szeretnénk bevonnunk a város óvodáit is.

Munkánkra továbbra is Isten áldását kérjük, hogy a ránk bízott tehetségigéreteket el tudjuk indítani a megfelelő úton.

Reformáció a cserkészeknél

REFORMÁCIÓ NAPJAINKBAN

KUTASI BENCE

Hiszem, hogy a rendszeres megújulás elengedhetetlen ahhoz, hogy napjaink rohanó világának folyamatosan változó körülményei között is túléljünk. Rövid távon elég csak pár kisebb kiigazítás, azonban nagyobb időközönként stratégiai váltásokra van szükség. Ahogy Luther és Kálvin fellépése átalakította Európa korabeli vallási térképét, és megújította a hit világát, úgy kell nekünk is átgondolni környezetünk fejlesztendő területeit.

Az egyházközség cserkészcsapatában most jött el ennek az ideje. Majd 25 éve indult újra 12 fővel a kecskeméti református cserkészlet, ma pedig már több mint 200 tagot számlálunk. Évről évre egyre több fiatal kapcsolódik be ebbe a munkába, akiknek újabb és újabb lehetőségeket kell nyújtanunk, hogy a korosztályi igényeiknek megfelelő kihívásokon keresztül próbálhassák ki magukat. Tervezzenek, szervezzenek, vezessenek, szerezzenek olyan tapasztalatokat, melyekkel könnyebben boldogulnak a nagybetűs életben.

Ehhez meg kell reformálnunk a szervezeti kultúrát. Az információs társadalomban már nem a tudás a hatalom, sokkal inkább annak megosztása, közös feldolgozása és a fejlődés szolgálatába állítása. Támogatnunk kell az új ötleteket, a megújulást, az innovációt. Nemcsak a belső működést kell átszerveznünk, hanem nyitnunk kell a külvilág felé is. Azon kell dolgoznunk, hogy mindenki lássa, hogy a cserkészlet egy fiatalos, dinamikus, pörgő közeg, rengeteg energiával, azonban az Isten, haza, embertárs alapjainkat sohasem felejtve. Megmutatva, hogy milyen az igazi cserkészélmény, érték, közösség.

HÉTKÖZNAPI HŐSÖK

DR. BIBÓ ZOLTÁN

Kik ők?

Akik hétről hétre, rendszeresen készülnek, hogy hetente egy-másfél órás élvezetes foglalkozást, őrsi gyűlést tartsanak. Akik egy portya – kirándulás – során télen, nyáron időjárási körülményektől függetlenül, felelősséggel vezetik az őrseiket, a rájuk bízottakat hegyen-völgyön át. Akik a nyári tábor első napjaiban megtanítják a sátorállítást és a csomózás fortélyait a tábori építkezések során. Akik minden egyes tábortűz alkalmával lendületes tábortűzi műsort adnak elő az őrjükkel, ezáltal is serkentve az őr tagjainak kreativitását, nyitottságát. Akik pár év leforgása alatt hat-hét gyermek között elszakíthatatlan barátságot szőnek. Akik vidámságukkal lelkesítenek, és életvitelükkel példát mutatnak a vezetettjeiknek, hiszen tudják: a vezetés elsősorban példa. Akik e feladatokat önkéntesen, az iskolai tanulmányaik mellett időt, energiát nem sajnálva, jó szívvel látják el.

Kik ők?

Cserkészcsapatunk őrsvezetői. Köszönet nekik az önzetlen munkájukért, a kitartásukért és köszönet a szüleiknek, akik támogatják őket ebben az életre szóló közösségi szolgálatban!

SZERVEZÉS KICSIBEN ÉS NAGYBAN

CSÓSZ GÁBOR

Csapatunkban idén több mint 20 nagyobb program kerül megszervezésre egyetemista vagy már dolgozó vezetőink irányításával őrsvezetőink által. Minden programnak megvan a főszerzője, aki biztosítja, hogy a program szervezése megfelelő időben és minőségben végbemenjen. Ez általában a feladatok szétesztását jelenteni a többi szervező között, illetve a feladat elvégzése közbeni felügyeletet, esetleg segítségnyújtást. Az így kiosztott feladatok nagyon változatosak lehetnek, ugyanis szálláskereséstől kezdve a résztvevőkkel való kommunikáción át, akár száz ember koordinálása is lehet. Ennek a változatosságnak köszönhetően vezetőink nagyon sok dologba bele tudnak kóstolni egy-egy programszervezésben való segédkezés közben, és így olyan tapasztalatokat tudnak gyűjteni cserkészeink, amelyeknek egyetemi tanulmányaik alatt vagy munkájuk során nagy hasznát tudják venni. A szervezés végén egy megbeszélésen megvitatjuk a program tapasztalatait, hogy a következő években ezen tapasztalatokat a programok javítására felhasználhassuk.

HAGYOMÁNYOK ÉS ÉRTÉKEK

SZABÓ ZSUZSANNA

A cserkészlet Magyarországon 104 éve kezdődött. Mégis vannak olyan értékek, amelyek a kezdetek óta is megállják a helyüket. A cserkészlet célja nem az, hogy cserkészeket képezzen.

Éltrevaló embereket akarunk nevelni a család, a közösség, a társadalom számára. Ha egész ember akarok lenni, tudnom kell, hogy ki vagyok, honnan jövök, milyen értékeket vállalok fel, melyek a gyökereim, az őseim által elfogadott rend, milyen szellemi és tárgyi hagyatékot teremtettek az őseim. Tőlem függ, hogy ezek maradnak-e vagy sem az utókor számára.

VEZETŐINK KÉPZÉSE

TÓTH LÁSZLÓ

A cserkészzet egyik nevelő eszköze, hogy mindenki olyan feladatot találjon magának, amivel szívesen foglalkozik, mégis kihívást jelent számára. Ezzel tanul, fejleszti önmagát, tapasztalatokat szerez, megismeri saját képességeit és határait. Ilyen lehet egy őrsvezetése, egy csapat alapítása, egy tábor megszervezése és sok más egyéb lehetőség. A felkészülést nem kell egyedül végeznünk, ugyanis különböző képzések foglalkoznak azzal, hogy összefogja és kiképezze a jelentkezőket. Ezek között vannak kerületi (több cserkészcsapatot összefogó) és országos szerveződések is. Talán a legismertebb ezek közül az őrsvezetőképzés, de az elmúlt években egyre népszerűbbek a különböző szakági képzések is, melyek keretében akár ejtőernyőzni vagy vitorlázni is meg lehet tanulni, a kintartóak pedig képesítést szereznek.

VILÁGTALÁLKOZÓK

BIRÓ CSENGER

Sosem gondoltam volna, hogy a cserkészzet által fogom megismerni a világ népeit, pedig pontosan így történt. Vacsoráztam hollandokkal, együtt dolgoztam csehekkel, csereberéltem egyiptomiakkal, és még sorolhatnám a sok élményt, amelyet külföldi cserkésztesvéreimmel közösen éltem át különböző világtalálkozókon. E világtalálkozók célja nem csupán az önfeledt szórakozás, hanem leginkább a világ más kultúráinak és egymás megismerése. A táborlakók többek között felfedezik a környező természeti szépségeket, önkénteskednek, megismerkednek a különféle sportokkal, és még rengeteg izgalmas programon vesznek részt. Tekintve, hogy a cél más nemzetek megismerése és sajátunk megismertetése, a kontingensek saját programokkal, produkciókkal, kiállításokkal érkeznek. A különféle nemzetközi cserkész rendezvények nagyszerű lehetőségek, ahonnan a résztvevők nemcsak rengeteg új élménnyel, hanem legalább annyi friss barátsággal gazdagabban térnek haza.

CSELEKEDVE TANULÁS

GÁBOR VERA

Úgy vélem, a módszer neve magáért beszél. A cserkész módszerek egyike a cselekedve tanulás. Az őrsvezetőképző táborokban ez az egyik legfontosabb dolog, amire felkészítik a jelölteket. Egy kis kreativitással a legunalmasabb tudást is élvezhetően tudjuk közvetíteni a gyerekek felé. Ezt szerencsére segíti a kisközösségi rendszer. Természetesen, hogy a dolog jól működjék, szükség van arra, hogy a vezetőink felkészüljenek az őrsi gyűlésekre.

A 3-4. osztályosoknál kiemelt fontosságú a cselekedve tanulás, hiszen egy fárasztó hét péntek délutánján már nehezen köthető le a figyelmük. Egy keretmesés őrsi gyűlés azonban megoldás lehet erre. A kicsik beleélik magukat egy másik világba és szerepbe. Annyira magával tudja ragadni őket a mese világa, hogy észre sem veszik, hogy tanulnak is közben.

Az őrsi gyűlések és a nyári táborok során a gyerekek rengeteg dolgot tanulnak, de nem az iskola padban ülve, hanem játékosan. Ez teszi az őrsi gyűléseket színessé és élvezetessé.

A FENNTARTÓI HÁTTÉR

HODÁNICS TAMÁS

Ajándék számomra, hogy cserkész lehetek. A csapat tagjaként azt gondolom, hogy biztonságot jelent nekünk a fenntartó Kecskeméti Református Egyházközség szeretete, védelme, támogatása. Lelkipásztorként pedig nagyon örülök annak, hogy a gyülekezetnek van egy ilyen remek csapata, ami jó missziói felület és kapcsolódási pont tud lenni a befogadó, kortárs közösséget kereső fiatalok felé. A cserkészletben Isten áll az első helyen. Aki fogadalmat tett, az tudja, hogy Istennek terve van az életével, és vállalja, hogy ezt a tervet, Isten jó szándékát teljes szívvvel keresi. Azt gondolom, hogy cserkészcsapatunk a gyülekezet kisközösségeként nagy szolgálatot vállal abban, hogy segíti a fiatalokat keresni a krisztusi utat, elköteleződni mellette, és segíti őket abban is, hogy otthonra leljenek ebben a gyülekezetben.

LELKI ALAPOK

VARJÚ BARNABÁS

Ha valaki megkérdezi, hogy mit tud adni a cserkészzet a fiatalok számára, az első néhány gondolatom között egyértelműen szerepel ez a válasz: „közelebb kerülhetnek Istenhez”. És az egyre több cserkészéveim alatt ez a válasz egyre inkább be is bizonyosodott. A cserkészzet kezdetektől fogva a hitre építve fejlesztette a területeit. Mind a fogadalmunkban, mind a kézzelünkben, mind a törvényünkben is benne van Isten. Sok olyan alkalmunk van, amikor Isten van a középpontban, és én is próbáltam a rám bízottakat úgy nevelni, hogy a vele való kapcsolatban épülhessenek. És mint ahogy tudjuk, Isten a természet okos figyelésével is megismerhető, azt hiszem, kevés jobb lehetőség van erre a cserkészetnél. Természetesen mindig van hova mélyíteni a kapcsolatunkat vele, de úgy hiszem, hogy ha rá bízunk a munkákat, a fiatalok jobban megismerhetik a Mindenhatót. Én így jártam.

FARKASKÖLYKÖK

TÓTH LUCA

Cserkészcsapatunkban újdonságként lehetőség nyílik arra, hogy a gyerekek már 2. osztályos korukban megismerkedjenek a cserkészettel, és egy jó közösség tagjai legyenek. A kiscserkész lét előtt farkaskölykök lehetnek. A gyűlések keretmesések, így egész évben Rudyard Kipling: *Dzsungel könyve* című műve szereplőivel találkozhatnak a kicsik. A gyerekekre rengeteg játék és élmény vár a dzsungel lakóival, és a cserkészzet alapjaival is megismerkednek. Az év végeztével ünnepélyes módon átlépnek a kiscserkész rajba. Az alkalmak kéthetente szombaton az arborétumban lesznek megtartva 10 órától fél 12-ig.

<http://vetessy.hu/csatlakozz>

ESZKÖZPARK

BEKE PÉTER

A csapatunknak a mindennapi életéhez és a táborozásaihoz nagy és színes eszközparkra van szüksége. Törekszünk arra, hogy az őrsi foglalkozásokra az alapvető eszközökön túl egyéb kézműves eszközöket is adjunk a vezetőink számára. A táborainkban a sátrak, a szerszámok, valamint az ülő és a tisztálkodási alkalmatlóságok biztosítása is a csapat feladata. Szépszájú és változatos konyhaeszközeink teszik lehetővé a táborlakók mindennapi étkeztetését. Az utóbbi időben a növekvő csapatlétszám új kihívások elé állít bennünket mind a beszerzés, mind a megvalósítás területén. Az eszközeink legnagyobb részét saját vagy pályázati pénzből a csapatunk alapítványa vásárolja. Olykor-olykor eszközök formájában kapunk felajánlásokat a minket támogató személyektől is. A felszerelésünk tárolásában és szállításában idáig mindig szerepet vállalt a Kecskeméti Református Egyházközség, mint fenntartó. Köszönünk minden segítséget és támogatást!

PERSPEKTÍVÁK A CSAPATBAN

BARANYI BLANKA

Cserkészként kitárul előtted a világ. Azon túl, hogy új embereket ismerhetsz meg, és izgalmas programokon vehetsz részt, megismered önmagad is, és így a jellemfejlődés útjára léphetsz. Csapatunkban minden korosztály megtalálhatja a számára érdekes és kalandos programot. Az aprókat csalogatják a mesékkel átszőtt játékok, a fiatalok egy-egy próbát kiállva mérhetik fel tudásukat, majd később őrsvezetőként kamatoztathatják a tanultakat. A felnőtteket várják a komolyabb beszélgetések vagy éppen humoros találkák.

Életed bármely pontján is vagy, cserkészként tudod, hogy valamit mindig adhatsz, és ugyanígy kaphatsz. Az új ismerősökből pedig örök barátok lesznek, a programok szervezésével már te lopsz örömet mások arcára; illetve magabiztosan állsz az akadályok elé, mert tudod, hogy olyan helyen vagy, ahol elfogadnak és szeretnek.

JÁNOSYNÉ BÁNSZKY
■ ZSUZSANNA

Évszakok-nyár

Lezárult a közösségi szolgálat keretében megvalósuló Évszakok projekt nyári szakasza. Az Új Európa Alapítvány „KÖSZ” pályázatán nyert támogatásból társasjátékokat és udvari ügyességi és közösségépítő játékokat vásároltunk, és ezeket a gimnázium tanulóinak közreműködésével több közösség, több korosztály is használatba vehette. Szeptember elején a Budai utcai Sion házban ismerkedtek a vállal-

kozó kedvű lakók az új játékokkal, s játék közben fiatalok és idősek egymással. Az újonnan érkező kilencedikes diákok számára ez volt az egyik első lehetőség közösségi szolgálatuk megkezdésére, és néhányan úgy tervezik, hogy a tanév során rendszeresen járnak fognak az idősek játékos foglalkozásaira.

Szent Mihály napján, szeptember 29-én pedig gyönyörű napsütéses időben mesével, tánccal és udvari

játékokkal búcsúztathattuk a nyarat a Nyíri úti speciális iskola alsós tanulóival. A délutánt az Aranyszőrű bárány című népmese feldolgozásával, furulyaszóval, énekkel, tánccal, lakodalommal és mindenféle udvari játékkal töltöttük.

Mindkét helyen megtapasztalhattuk, hogy a játékba belefeledkezve feloldódnak a gátlások. Akár fiatal, akár idős, akár ép, akár sérült, felszabadult öröm keríti hatalmába az embert.

JÁNOSYNÉ BÁNSZKY
■ ZSUZSANNA

Csiperó

Július elején gimnáziumunk tanulói és tanárai 13 diákot és 3 felnőtt kísérőt fogadtak egy szicíliai középiskolából. A fiatalok mindegyike legalább két hangszeren játszott és énekelt, repertoárjukban komolyzene, szicíliai népzene és könnyűzene egyaránt szerepelt. Mi koncertjüket, felszabadult jókedvüket, barátságukat élvezhettük, ők pedig felfedezhették Kodály városát, többek között a Leskowszky hangszergyűjteményt, ahol élvezettel próbálgatták a különleges hangszereket.

■ LACZAY ANDRÁS

Gimnazista gólyatábor

Idén rekordszámú új diák kezdte meg tanulmányait gimnáziumunkban. Iskolánk újraindulása óta az új diákok számára gólyatábort szervezünk Emmausban azért, hogy megismerjék egymást, osztályfőnökeiket, és találkozzanak Istennel.

A nagy létszám miatt – összesen csaknem 170 fő – idén nem egyszerre táboroztak a gólyák; a hetedikesek és kilencedikesek is 3-3 napot töltöttek Emmausban.

Minden nap áhítattal és közös énekléssel kezdődött. Délelőtt és délután az osztályok külön-külön találkoztak, ismerkedtek egymással, közösségépítő játékokat játszottak, osztálytörvényt fogalmaztak meg. A délutánba belefértek különböző sportversenyek, de az új diákok meghallgathatták a gimnázium és az internátus igazgatójának tájékoztatását is. Az este folyamán újból az ige köré hívtuk a gólyá-

kat, majd filmklubot, vetélkedőt rendeztünk.

Hisszük, a gólyatábor jelentős közösségformáló szerepet tölt be, segíti a diákok beilleszkedését új közösségükbe. Mint gyülekezeti tagok, hordozzuk őket imádságainkban, hogy ne csak négy vagy hat évig kötődjenek hozzánk az iskola által, hanem Krisztus közelében és a gyülekezet közösségében is otthonra leljenek!

Nick Vujicic újra Magyarországon járt

A kéz és láb nélkül született világhírű tréner és motivációs prédikátor a Nem Adom Fel Alapítvány meghívására érkezett ismét Magyarországra szeptember 21–22-én.

22-én, csütörtökön online kapcsolat létesült az Újkollégium díszterme és a budapesti Tüskecsarnok között, azaz gimnazistáink élő, egyenes adásban vehettek részt a programon. Elsősorban a 9. évfolyamnak biztosítottuk ezt a lehetőséget. A közösségi szolgálat keretében szeretnénk a diákokat a fogyatékkal élők irányába is érzékenyíteni, a közöttük való szolgálat vállalására biztatni. Nick Vujicic előadása azonban ezen az érzékenyítésen messze túlmutatott. Az iskolai erőszakkal foglalkozott, amelynek diákkorában maga is elszenvedője volt.

„NEM VAGYOK SZUPERHŐS, KÜLDETÉSEM AZ, HOGY INSPIRÁLJAM AZ EMBEREKET, ÉS ERŐT ADJAK NEKIK” – REAGÁLT A SZERVEZŐK MEGHÍVÁSÁRA NICK VUJICIC. HOZZÁTETTE: „NEKEM IS, SŐT MINDEGYIKÜNKNEK SZÜKSÉGE VAN BÁTORÍTÁSRA, VISZONT EHHEZ AZ KELL, HOGY MOTIVÁLJUK EGYMÁST, MINDENNEK EZ AZ ALAPJA. MOST EGY OLYAN KAMPÁNYT INDÍTOTTUNK ÚTJÁRA, MELYBEN AZOKNAK A FIATALOKNAK SZERETNÉNK BÁTORÍTÁST ADNI, UTAT MUTATNI, AKIK MÁR AZ ISKOLÁBAN, KÖZÖSSÉGÜKBEN VALAMILYEN FORMÁBAN ÁTÉLTÉK A KIREKESZTETTSÉG VAGY MEGALÁZOTTSÁG ÉRZÉSÉT, AMIN MÁR ÉN IS KERESZTÜLMENTEM. SZERETNÉM MEGMUTATNI SZÁMUKRA, HOGYAN LEHET EBBŐL A HELYZETBŐL FELÁLLNI, HOGY LEHET A NEHÉZSÉGEKET LEHETŐSÉGGÉ ALAKÍTANI. »MARADJ ERŐS!« EZ AZ ÜZENETEM.”

MAGYAR KURÍR

Szerinte a bántalmazás mindig azal veszi kezdetét, amikor valaki azt hiszi, hogy több a másiknál, vagy az ő érdeke fontosabb. Ez a hozzáállás az otthonokban kezdődik, majd az iskolákban és a társadalomban is megnyilvánul. De ennek véget lehet vetni, ami szintén az otthonokban és az iskolákban kezdődhet el. Szerinte az egyik legfontosabb dolog az lenne, ha a fiatalok megértenék, nem kell, hogy mindenki a barátjuk legyen, de senkit ne tartsanak ellenségnek!

Szolgálatra felhatalmazva – az ifjúsági munkában

Fiatalok jelentős csoportja vesz részt az idei ősztől gyülekezetünk ifjúsági szolgálatában és a Kecskeméti Református Internátus bibliaköreinek vezetésében. A szolgálatba állítást előkészítő munka előzte meg, hiszen az ifjú szolgatársak többsége már tavasszal részt vett ifjúságimunkatárs-képzőn. Ez a tanfolyam idén a Reménység Magjai Alapítvány (ReMa) kidolgozott továbbképzésének helyi megvalósításában folytatódik. Így a rendszeres szolgálatot folyamatos képzéssel erősítjük. Bízunk abban, hogy egyházi életünk távlati tervezésében ezek a fiatalok olyan kompetenciákat szerezhetnek, amelyekkel bárhol, bármely egyházközségben aktív, szolgáló gyülekezeti tagok, akár egyházközségi tisztségviselők is lehetnek.

MI MINDENT TEHET LEHETŐVÉ EGY ILYEN KÉPZÉS?

Elsősorban felszabadít bennünket arra, hogy gyülekezetünkben szolgálatra hatalmazzuk fel a fiatalokat, akik így már fiatalon megtapasztalhatják a szolgálat örömét, amiért képesek és hajlandóak áldozatot is vállalni.

A fiatal szolgatársaink szolgálata által az elvetett mag megsokszorozódik gyülekezetünk életében.

A LEHETŐSÉGEK, AMELYEK MÁR RÉSZBEN MEGVALÓSULÓ ESEMÉNYEK

1. Az internátusban a bibliakör vezetését a diákok bevonásával biztosítjuk. Idén szeptembertől 11 diák kapcsolódik be a csoportvezetésbe.
2. Gimnáziumunkban önszerveződő diákbibliakörök jönnek létre a képzésben részt vevő diákok vezetésével. Egy imakör már heti rendszerességgel működik, amelynek kezdeményezői, szervezői, működtetői diákok.

3. A gyülekezetei ifjúsági munka végzésében törést okozhatott volna az ifjúsági lelkész hiánya, a helyzetet mégis áthidalja a fiatalok szolgálatkészsége. Erre Szikszai Szabolcs lelkész társam az egyes alkalmak megszervezésében és alakításában való együttműködés által is bátorította őket. Ennek a szolgálatra felhatalmazó látásnak köszönhetően indulhatnak így ifjeink Katonatelepen, és korosztály szerint az ifjúsági galérián.

TOVÁBBI LEHETŐSÉGEINK, HOGY A KÉSŐBBIEKBEN

1. a képzésben részt vevő diákok vezetésével és megfelelő segítséggel az általános iskolánkban is beindulhat egy-egy ilyen diák-ifi-csoport,
2. a városi iskolákba barátságok útján kirajozhatnak ezek a diákok, hogy ott diákbibliaköröket vezessenek.

Kárpát-medencei Református Középiskolák XXI. Találkozója

Tavaly év végén mi, Makai Réka és Gajdácsi Márkó, azt a megtisztelő kérdést kaptuk, hogy szívesen elmennénk-e a 2016-os Kárpát-medencei Református Középiskolák XXI. Találkozójára. A kérdésre igenel válaszoltunk, így a gyülekezeti táborunk után, 2016. július 4-én reggel az M5-ös autópálya lajosmizsei pihenőhelyénél lévő benzinkútnál percekig kerestük egymást, mire elindulhattunk Tatára Szenes Mártonné Durucz Anna igazgatónő és Palásti Kovács Márta igazgatóhelyettes társaságában.

Az autóban eleinte egészen megilletődött hangulat uralkodott a részünkről, ám a pár órás út alatt igazán sikerült hozzászoknunk a gondolathoz, hogy a következő egy-másfél napot bizony tanáraink árgus tekintetében fogjuk eltölteni, ami, mint a találkozó – számunkra – vége felé kiderült, nem is volt olyan vészes, mint ahogy esetlegesen elgondoltuk.

26 magyarországi, 4 erdélyi, 3 partiumi, 3 kárpátaljai és 2 felvidéki református középiskola fogadta el a rendező Tatai Református Gimnázium

meghívását erre a táborozásra. A vendégeken kívül nagy számban voltak jelen a Tatai Református Gimnázium tanárai, dolgozói, diákjai és öregdiákjai, valamint a szülői tanács és a Tatai Református Egyházközség tagjai is képviseltették magukat, így mindösszesen több mint 300 fő vett részt a találkozón. A találkozó jelmondatának a tatai iskola egyik mottóját választották Pál apostolnak a korinthusbeliekhez írt első leveléből: „*Minden dolgotok szeretetben menjen végbe.*” (1Kor16,14). Valamennyi programot e központi ige jegyében szervezték.

Az ottani programok keretében megismerhettük sorstársainkat, akik a Kárpát-medence különböző református gimnáziumaiban tanulnak, rajtuk keresztül pedig iskoláik rendszerét. Ilyenkor – mint minden alkalommal, mikor csere-diákok jönnek, vagy mi megyünk valahova – óhatatlanul összehasonlítjuk az áhítatok mennyiségét, a kollégiumi bentlakás lehetőségeit, szabályait és egyéb kötelező iskolai feladatokat. Innen üzenjük a többi diáknak, hogy van ennél az intéz-

ménynél szigorúbb is, például ahol minden reggel kötelező áhítattal indul a nap.

Természetesen Tatáról, a vizek városáról is megtudhattunk sok mindent egy kiscsoportos akadályverseny keretében, emellett betekintést nyerhettünk a Tatai Református Gimnázium épületébe és diákjainak életterébe, kedvenc helyeibe. A második nap meghallgathattunk egy igazán bensőséges és humoros előadást a szeretetnyelvekről, hazai pályáról érkezett előadóktól, Fodorné Ablonczy Margittól és Fodor Attilától.

A találkozó zárásaként még sárkányhajóztunk egyet a tatai Öregtávon, a közeli büfében ettünk egy kis helyit még utoljára, és egy kávé után indultunk is haza.

Köszönjük a találkozón való részvétel lehetőségét!

Tata, 2016. július 3-6.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

BÁN MAGDOLNA
■ MECSNÓBEL MÓNIKA

KONVIKTUS 25

INTERJÚ A DOLGOZÓKKAL

Régóta terveztem, – mert érdekel és magam is fogyasztom az általuk főzött ételeket –, hogy beszélgetésre bírjam egyházközségünk konyhai dolgozóit. Az elmúlt időszakban több pozitív változás történt náluk, több fontos előírás betartására kötelezték őket, illetve szeptemberben ünnepelte az intézmény 25. jubileumát. Ebből az alkalomból interjúalanyunk volt Mészáros János igazgató, Pataki Józsefné (Aranka) konyha-vezető és igazgatóhelyettes, Berta Mihályné (Éva) betanított szakács, konyhai kisegítő és Csiki Margó konyhai kisegítő.

Jelenleg hányan dolgoznak a konviktusban, és ez a létszám hogyan változott az évek alatt?

JÁNOS: Öten kezdtünk 1991-ben, utána 8-an, majd 15, 20, 25 főre bővültünk. Jelenleg 26-an dolgozunk, ebbe beletartoznak a kiskonviktus dolgozói, sőt még a raktáros és a gépkocsivezető is.

ARANKA: Ebben a létszámban vannak olyanok, akik 4, 6, illetve 8 órában

dolgoznak. A kiskonviktusban jobban kell délben a segítség, ezért erősítésül oda besegítenek olyanok, akik csak részmunkaidőben dolgoznak.

Milyen munkaidő-beosztással dolgoztok? Ki hány órákor kezd?

JÁNOS: Van, aki 5 órára vagy fél 6-ra, a többség azonban 6 órára jön be kezdeni.

1. Kárpát-medencei Református Találkozó Tatán 2016-ban
2. Pihenő a Tar-kőre menet
3. Felértünk a Tar-kőre
4. Táborverés a csurgói erdészháznál
- 5., 6., 7. Kerékpártúra
8. Aradi kerékpártúra: koszorúzás

ARANKA: Ketten vannak, akik vacsoráztatnak, és este 8 óráig maradnak. Összességében hétfőtől csütörtökig este 8 óráig vagyunk, igaz a végére csak ketten maradnak. Kevesen tudják, hogy gyakorlatilag éjjelnappal itt vagyunk, ha kell, akkor szombaton, vasárnap is.

Hány főre főz most a konyha, akár intézményekre lebontva?

ARANKA: Tulajdonképpen most 1500 főre főzünk, illetve fölötte mozog a teljes létszám. Először még csak 300 főre, majd 5-600 főre főztek. Amikor én ide jöttem 18 évvel ezelőtt, 700 főre főztünk. Majd jött két óvoda, az általános iskola tanulói létszámának bővülése, illetve az időseknek való kiszállítás, amivel növekedett ez a szám. A Sion nyugdíjasotthonokba azok számára, akik igénylik, szállítunk ki ebédet, ez körülbelül 70-80 fő. A város idősei számára pedig kb. 150 fő részére viszünk ebédet. Egyre többen vannak, akik igénylik ezt a szolgáltatásunkat. A nálunk étkező külsősök száma is változó, mert van közöttük olyan, aki egész hétre fizet be, de van olyan is, akinek megtetszik az étlapon az aznapi étel, és idejön ebédelni. Ez lehet naponta 50 fő is, de az előfizetéssel együtt elérheti a 150 főt is. Ebben a létszámban azok nem is szerepelnek, akik havonta fizetnek, és ételhordóban kérik az ebédet. Összesen már hárman vannak, akik az időseknek való ebédkiszállításba be kell, hogy besegítsenek, mert olyan sok megrendelésünk van. 10 órakor el kell kezdenünk kiszállítani az ebédet, akár esik, akár fúj, mert

különben olyan későn kapnák meg az ételt, hogy az addigra teljesen kihűl. Cseh Sándor 10.30 körül elviszi a kiskonviktusba a közel 500 adag ételt, majd a Budai és Szarvas utcai Sion házak következnek. A legvégére marad az a 30-40 ételes, akik tőlünk rendeltek. Más valaki viszi ki az óvodákba és a harmadik nyugdíjasházba az ételt.

Hogyan történik az árubeszerzés?

ARANKA: Nagy beszállítónk a METRO. Ha sikerül összeszednünk a rendelni kívánt hatalmas árumennyiséget, akkor havonta egyszer szállít. Vannak kisebb beszállítóink is, akik hetente, vagy olyan, aki naponta (pl.: Jégszilánk Kft., tejes, kenyeres) szállít. Ezek a beszállítók, ahogy mi igényeljük, úgy hozzák az árut.

Kinek a feladata a rendelés összeállítás?

ARANKA: Változó. Aki itt van reggel, illetve én megbízom, hogy állítsa

össze például az óvoda megrendelését. Másik két ember elkezd a hajnalt, csinálja a 120 gyerekünknek az internátusba a reggelit, hiszen 6.15 -kor már jönnek reggelizni a diákok. Ez a reggeli nagyon változatos, hiszen tükörtortós, lángos, bundás kenyér, ham & eggs, tojásrántotta készül, és svédasztalos formában kapják minden reggel a diákok. Szerintem ilyen nincs máshol, már két éve így megy nálunk. Jóval többet adunk, több minden el is fogy. Mindennel el vannak látva, valószínűleg otthon sem találnak ilyen nagy választékot.

Az étrend összeállítása hogyan történik?

ARANKA: János állítja össze az étrendet. Néha előfordul, hogy összekavarodnak a dolgok, de próbáljuk változatosan, az évszaknak és a helyi igényeknek megfelelően összeállítani az étlapot. Egy nap három-négyfélét minimum készítünk.

A legnehezebb feladat a rengeteg érzékeny embernek összeállítani az étrendet. A leves az általában mindenkinek egyforma, annyi változtatás van benne, hogy készítsük az ilyen-olyan „menteseknek”. Nem könnyű, számomra már nem különösebben kihívás, csak tudni kell csinálni, és nagyon oda kell figyelni. Elég egy rossz pillanat, és máris nem azt küldtük lisztmentes vagy éppen a tejérzékeny gyerekeknek.

Milyen gyakran vannak külső ellenőrzések? A konyha hogyan felel meg az előírásoknak?

ARANKA: Szerencsére ritkán, amióta ezek a szigorúbb előírások hatálya alá léptek, mi még nagyobb ellenőrzést nem kaptunk. A bevezetést követő első napokban mindkét konyhán voltak megnézni az ételek sótartalmát, illetve vannak-e sótartók kihelyezve az asztalokra. Jánossal együtt azt vállaltuk, hogy jelentősen lecsökkentettük az ételek sótartalmát, de ehette főzzük az ételt. Most ott tartunk, hogy jóval kevesebb az ételmaradék, és megeszik a gyerekek. Meg lehet szokni, fontos odafigyelni, mert saját magunknak ártunk vele. Sajnos a gyerekek nem ismerik az ételeket. Kivettük a kínálatból a burgonyát, a tésztát, a rizst, és helyette salátát, bulgurt, barna rizst és kuszkuszt próbálunk egészséges köretként tálalni. Nem mindegyik talált kedvező fogadtatásra. A gyerekek általában nem szeretik a főzeléket, ezért ritkábban szerepel az étlapon. Ami viszont kedvelt, az a paradicsomleves, tarhonyaleves,

illetve a húsleves, ha nincs benne zöldség, gyümölcsleves, gyros, bolognai spagetti. Összességében, én úgy érzem, hogy nekünk nem volt nehéz átállni a szigorúbb előírások betartására.

JÁNOS: Arankával együtt mi régebb óta próbálunk fűszermentesebben, zsír nélkül főzni.

ARANKA: Minimálisan zsírozunk és olajozunk, egyedül a zsírt arra használjuk, hogy a hagymát lepirítsuk vele.

Miért nem szerepel többször főzelék az étlapon?

ARANKA: Kevés félért szeretnek a gyerekek, a sláger a zöldborsó-, krumplifőzelék, legutóbb a lencsefőzeléket is egész jól megették. A zöldbabot egyáltalán nem eszik meg, múltkor egy új főzelékfélé-

vel próbálkoztunk, tejszínes kerti főzelékkal, amit sokan dicsértek. Az időseink ellenben nagyon szeretik, egy héten akár háromszor is szerepel az étlapon. A fűszerezésre kell odafigyelnünk, mert ha már kicsit fűszeresebb az étel, a gyerekek már nem eszik meg.

Hány szakács dolgozik jelenleg a konyhán?

ARANKA: Most „rengeteg” szakácsunk van, ennyi még soha nem volt. Két fiú szakácsunk van és én. Három évvel ezelőtt, még egyedül én főztem, és a „kézi lányaimat” tanítottam sorba, és velük főztünk. Az étlapon régóta szereplő ételeket általában ugyanúgy készítjük, mert az idősek ezt szokták meg, és így szeretik. Én konzervatív szakács maradok már, ezeket készítem általában, a két fiú az újabb, „modernebb” ételeket variálja és főzi.

A konyha kapacitását lehet-e még tovább fokozni?

ARANKA: Túlságosan nem, de újabb ételvariációkkal lehetne változatosabbá tenni a menüt. Az itt étkezők létszámát tekintve ez a maximum. A legnagyobb probléma az, hogy nincs hely, a konyhába több főzőberendezést nem tudunk beépíteni, a konyhát nem lehet megnövelni. Nagyon szeretnénk egy pároló sütőt, de hely hiányában ezt sem tudjuk berakni. A melegen tartás is nehézkes, hiszen összesen két-három sütőt tudunk használni erre a célra. **JÁNOS:** Sokan elfelejtik, hogy 20 évvel ezelőtt, amikor még csak 300 emberre főztünk, a konyha nagy-

is, valószínűleg máshol többet is tudnánk keresni. Szerintem nincs különbség egyik munkahely között sem, valaki vagy szereti, és szívvvel-lélekkel csinálja, vagy kár is ott lennie. Nagyon az elvárások a dolgozókkal szemben, sokszor túlórázunk, átlagos munkaidőnél többet kell vállalnunk.

JÁNOS: Az egész éves munka bónuszaként minden évben el szoktunk menni együtt egy kis csapatépítésre. A kezdeti időkben még Emmausba mentünk ki egy délutánra vagy egy napra. Most már akár 3-4 napos pihenésre is lehetőségünk van az őszi

sága is ugyanekkorra volt, mint most. Kisebb átalakításokat ugyan végeztek, például hogy a húselőkészítés könnyebb legyen.

Beletartozik-e még a profilotokba a rendezvények lebonyolítása?

JÁNOS: Igen, bár az igények jelentősen megváltoztak, ezért az utóbbi időben sajnos jóval kevesebb esküvőnk és egyéb rendezvényünk volt. Mi ugyanolyan színvonalon várjuk az érdeklődőket. Hiába vagyunk a városközpontban, sokan már inkább külső helyszíneket választanak.

2003 óta minden évben kihagyhatatlan decemberben a karácsonyi vásár, amit Pál Jenő presbitertől vettem át, az ő ötlete volt. Mivel a kiskonviktusban került lebonyolításra, így adott, hogy én is bekapcsolódtam ebbe a szervezésbe. A vásár bevétele minden alkalommal a gyülekezeti diakónia munkáját segíti. Dunszt István presbitert, nyugdíjas tanár urat kérem meg

minden évben, hogy a plakátot elkészítse.

A református bálokon mi is közre szoktunk működni, hiszen a konyhai előkészítés a mi feladatunk.

Mi volt az örömtők vagy nehézségek az elmúlt 25 évben?

ARANKA: Aki szereti, annak van öröme nap mint nap. Megéltünk már sok rosszat is az elmúlt évek alatt, de amikor a nénik küldik a cettlijüket, hogy köszönjük szépen, finom volt az ebéd, vagy amikor az óvó néniktől halljuk, hogy a kis ovisoknak is ízlik az étel, az kárpótol bennünket. A fizetés nem jó, lehetne több

szünetben. Két évvel ezelőtt Olaszországban jártunk, tavaly Prágában voltunk, idén egy belföldi kirándulást tervezünk. A tavasz folyamán egy vidám nyugdíjastalálkozó keretén belül vagyunk együtt. Ezen az alkalmon részt vesznek a mostani és volt dolgozóink, rövid igei alkalom után „játék” és egy közös vacsora és beszélgetés zárja az együttlétünket. A fennállásunk 25. jubileumán ünnepi menüsorral kedveskedtünk az itt étkezőknek: csirke raguleves, rántott sertésszelet, petrezselymes krumpli és sütemény volt. Úgy érzem, hogy a konviktus teljesítményével az utóbbi időben nincs probléma.

A nehézségeket sikerült rendeznünk és megoldanunk. Azt viszont tapasztaljuk, hogy a mennyiség a minőség rovására megy.

Van-e tervetek a jövőre nézve, amit mindenképpen szeretnétek megvalósítani?

JÁNOS: A nagy konviktusban szeretnénk a mosogatóhelyiséget kibővíteni, mert jelenleg nagyon kicsi. A nagyobb helyiség kialakításával mindennek lenne helye, és akár egyszerre két ember is tudna dolgozni benne. A pincében van egy olyan helyiségünk, amelyet át szeretnék alakítani hűtőkamrává. Jelenleg nyolc hűtőláda van benne, amit felváltana egy korszerűbb, energiatakarékosabb, nagyobb tárolóhellyel bíró fagyasztókamra. Más fejlesztésben nem nagyon tudunk gondolkodni, hiszen a konyha helyhiány miatt tovább már nem bővíthető.

A konyhalányok munkaidejükből egy kis időt tudtak ránk szánni, ezért rövid összegzésre kértem őket a munkájukkal, munkakörükkel kapcsolatosan és az itt eltöltött éveikről.

ÉVA: 1994 óta dolgozom itt, arra a kis időre voltam távol, amíg gyesen otthon maradtam. Az egyik legrégebbi munkatársnak számítok. Konyhai kisegítőként dolgozom, mint a többiek, azzal a kiegészítéssel, hogy rám többet bíznak. Ha úgy adódik, akkor el is tudom vezetni a konyhát. Nagyon szeretek főzni, a gyerekeket is kedvelem. Reggel hatkor jövök be, és délután háromig vagyok. Számomra nem volt könnyű erre az új éltre való átállás. Azt nehéz volt látni, hogy a gyerekek érintetlenül vitték vissza az ennivalót, mert abban a formában nem ették meg. Nagy odafigyelést igényel, hogy akár 4-5 féle ételt különböző formában kell elkészítenünk. A hét elején általában kiderül, hogy kinek mi lesz a feladata. A leveseket általában hárman szokták főzni, és hetente váltják egymást. Rendszerint én a pörköltelek előkészítésénél, tesztafőzésnél, raguk összeállításánál segídek. Ahogy a többieknek, úgy nekem is vállalnom kell esti szolgálatot, illetve hétfégi munkát is. Azt elmondhatom, hogy nagyon nehéz fizikai munka, és az sem könnyű, hogy ennyi emberre kell főznünk.

MARGÓ: 1992-től vagyok itt, az ebédlőben a svédasztalos reggeli előkészítése, terítés, takarítás, majd utána az ebédeltetésre való előkészítés a feladatom. A 150 idős részére kiszállított ételt én adagolom. Amikor elkezdtem dolgozni, a légkör nagyon családis volt, a gyerekek is másabbak voltak. A mostani ebédlő fele volt még csak, hiszen az internátus kapott helyet a másik részben. Szomorú azt tapasztalni, hogy a mai gyerekek már kevésbé szófogadók és tisztelettudók. Van azért jó példa, és ezért öröm itt dolgozni. Az jó érzéssel tölt el, amikor egy-egy volt diák megismer és rám köszön, illetve ha vendégek jönnek, és megdicsérik, hogy milyen szép rend és tisztaság van. Megható volt számomra, hogy tavaly a kollégáim szavazata alapján én kaphattam az év dolgozója címet. Sokszor van azért az, hogy a nap végére nagyon elfáradok. Reggelinél és vacsoránál több mint 120 internátistát szolgálunk ki, ebédnél 500-an vagy többen jönnek. A tanév során már nem tudjuk azt biztosítani, hogy ne kelljen várni, hiszen az ebédlő kapacitása 180 férőhely.

BÁN MAGDOLNA
MECSNÓBEL MÓNICA
STANKOVICZKI-BÍRÓ ÁGOTA

Új gyűjteményi munkatársak bemutatkozása

Ebben az évben két fiatal munkatárs érkezett gyűjteményeinkbe. Lipóthné Gyulai Anikó könyvtárosunk szülési szabadságra ment tavaly ősszel, így a megüresedett könyvtárosi helyre a sok jelentkező közül választottuk ki Mónikát. A nyár elején Mikola Tamás levéltáros pedig Budapesten talált másik, számára kedvezőbb állást. Sajnálattalunkra Tamás csak egy évet töltött nálunk, de reméljük, hogy Ágota személyében már hosszabb távon tervezhetünk. Februárban igényelhattunk egy kulturális közfoglalkoztatott helyet. Erre a pozícióra Erika jelentkezését fogadtuk el, aki a levéltárban a feldolgozó munkába segít be. Az alábbiakban a két új gyűjteményi dolgozó bemutatkozását olvashatják.

MECSNÓBEL
MÓNICA

MECSNÓBEL MÓNICA vagyok, tanulmányaimat 1995-ben kezdtem meg a Kecskeméti Református Általános Iskolában, és itt érettségiztem a gimnáziumban. Majd Szegeden végeztem gyógytornászként, illetve Kecskeméten óvodapedagógus szakon.

Jelenleg a Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtárában dolgozom könyvtárosként. Elsősorban a könyvek állományba vételét, számítógépes feldolgozását, a könyvtári adminisztrációt és a statisztika vezetését végzem.

Általános iskolások fogyasztják ebédjüket a kiskonviktusban

KISKONVIKTUS MUNKATÁRSAI:

Mecsnoébelné Kónya Katalin
Szabó Pálné
Budainé Ambrus Gabriella
Almási Tímea
Adamik Márta
Rajnoháné Antal Orsolya
Rófös Horváth Katalin

Az intézmény régi diákjaként elég „otthonosan” érzem itt magam, bár eleinte azért furcsa volt, hogy immáron kollegája vagyok volt tanárainak is. Most már csak mosolygok magamban, amikor összetalálkozunk, és eszembe jut gyermekkorom egy-egy vidám emléke. Ezért is döntöttem úgy, hogy szívesen vállalom ezt a munkakört. Jó érzéssel tölt el ide visszatérni, ahol gyermekkorom egyik legszebb időszakát élhettem át.

A könyvtár miliőjébe szintén könnyedén illeszkedtem be. Egyrészt nagyon szeretek olvasni: főiskolás koromban is gyakran jártam a könyvtárba tanulni és olvasni. Másrészt a kollektívában is jól érzem magam. Szívesen ajánlom a könyvtárat mindenkinek figyelmébe, aki egy jó beszélgetésre, alkotói nyugalomra vagy éppen szakmai segítségre vágyik.

STANKOVICZKI-BÍRÓ
ÁGOTA

STANKOVICZKI-BÍRÓ ÁGOTA vagyok, és július óta dolgozom az egyházközség levéltárában. Kiskunhalason, a Szilády Áron Gimnáziumban eltöltött évek alatt vált teljesen világossá számomra, hogy a történelem az a tudományág, amivel szeretnék foglalkozni. Így nem is volt kérdéses számomra, hogy az egyetemi tanulmányaimat is ennek szeretném szentelni. A szegedi egyetemi évek után az idei mindenképpen egy sorsfordító esztendőnek számít: júliusban kaptam lehetőséget, hogy levéltárosként vehessek részt a közösség életében, és szintén júliusban mondhattam ki a „boldogító igent”, szeptember óta pedig már mi is kecskeméti lakosok vagyunk.

Életem legnagyobb kalandja

Nézd meg Bear Grylls történetét!
Alpha.org.hu

Alpha

AZ ALPHA EGY LEHETŐSÉG, HOGY EGYÜTT GONDOLKOZZUNK A KÖVETKEZŐ KÉRDÉSEKRŐL:

Mi az élet értelme? Mi van a halál után? Hogyan hozhatjuk ki a legtöbbet az életünkéből? Mit kezdünk a bűntudattal?

Ha Téged is hasonló kérdések foglalkoztatnak, és szeretnél rájuk választ kapni, köztünk a helyed!

MI IS AZ ALPHA?

- Egy sorozat, ahol lehetőség nyílik rá, hogy felfedezd a keresztyén hitet.
- Szelíd, visszafogott, barátságos és szórakoztató összejövetel.
- Minden alkalom közös étkezéssel kezdődik, amely elősegíti az ismerkedést.
- Figyelj! Tanulj! Beszéld meg! Fedezd fel! Kérdezz – bármit!
- Az Alphán nincs túl egyszerű, sem túl ellenséges kérdés!
- 10 héten keresztül, keddenként 18.00-tól 20.30-ig tart

KINEK SZÓL AZ ALPHA?

Mindenkinek! Különös tekintettel azokra, akik,

- a keresztyénség iránt érdeklődnek,
- akik új tagjai a közösségnek, vagy csak
- egyszerűen beszélgetni szeretnének az élet „nagy” kérdéseiről.

MENNYIBE KERÜL AZ ALPHA?

Semennyibe! Ez a program teljesen ingyenes!

MIKOR?

Az Alpha 2016. október hónap utolsó keddjén kezdődik és a 2016-os esztendő utolsó keddjén ér véget. Jelentkezni e-mailben (hivatal@krek.hu) neved, korod, telefonos elérhetőséged megadásával vagy a Református Lelkészi Hivatalban lehet. Ha bizonytalan vagy, és csak bele szeretnél kóstolni az Alphába, vagy a barátaidnak, munkatársaidnak szeretnéd ezt a lehetőséget megadni, gyertek el az Alphát megelőző ünnepi vacsorára, mely 2016. október 18-án, kedden 18-órakor lesz. Erre az alkalomra is a Református Lelkészi Hivatalban vagy a hivatal@krek.hu címen lehet jelentkezni.

HOL?

A jelentkezőket az általuk megadott elérhetőségen értesítjük a program pontos helyszínéről.

Gyülekezetünk és kollégiumunk hírei

Október 30. missziói vasárnap (óraátállítás)

09⁰⁰ Úrvacsorás (újborért) istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Úrvacsorás családi istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Zenés áhítat a templomban

Október 31 – november 6. hétfő-vasárnap

Őszi szünet

Október 31. hétfő

09⁰⁰ Úrvacsorás istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Úrvacsorás családi istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Úrvacsorás istentisztelet a protestáns felekezetekkel a templomban

November 01. kedd

11⁰⁰ Istentisztelet a református temetőben

November 04. péntek

Dunamelléki Református Nőszövetségi konferencia

09³⁰ Monodrámá a templomban

14⁰⁰ Konferencia a Tóth Endre teremben

17⁰⁰ KARZAT a templomban

November 06. vasárnap

09⁰⁰ Istentisztelet a templomban, utána kávéház

11⁰⁰ Nyitott templom istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Templomnyitogató az Újkollégium dísztermében

17⁰⁰ Vigasztaló istentisztelet a templomban

November 13. vasárnap

09⁰⁰ Istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Családi istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Hitmélyítő-tanító istentisztelet a templomban

November 19. szombat

09⁰⁰ Egyházmegyei kórházi önkéntes nap (Gyülekezeti központ)

19⁰⁰ Református bál az Újkollégium dísztermében

November 20. örökélet vasárnap

09⁰⁰ Istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Családi istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Hitmélyítő-tanító istentisztelet a templomban

November 21–26. hétfő-szombat

17⁰⁰ Istentisztelet a templomban.

Szolgál: Bölcsföldi András és a teológusok

Július 26. szombat

09³⁰ Refis csendesnap

14⁰⁰ Adventváró családós délután a Mátyas Király Általános Iskolában

November 27. advent első vasárnapja

09⁰⁰ Úrvacsorás istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Úrvacsorás ifjúsági istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Úrvacsorás hitmélyítő-tanító istentisztelet a templomban

December 3. szombat

17⁰⁰ KARZAT a templomban

18⁰⁰ Szalagavató a gimnázium végzős diákjainak (Újkollégium sportcsarnok)

December 04. advent második vasárnapja

09⁰⁰ Istentisztelet a templomban, utána kávéház

11⁰⁰ Nyitott templom istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Templomnyitogató az Újkollégium dísztermében

17⁰⁰ Vigasztaló istentisztelet a templomban

December 10–11. szombat-vasárnap

Karácsonyi vásár a kiskonviktusban

December 11. advent harmadik vasárnapja

09⁰⁰ Istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Családi istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Hitmélyítő-tanító istentisztelet a templomban

December 12. hétfő

17⁰⁰ Adventi hangverseny a templomban

December 18. advent negyedik vasárnapja

09⁰⁰ Istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Családi istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Hitmélyítő-tanító istentisztelet a templomban

December 21. szerda

08⁰⁰ Gimnáziumi csendesnap a templomban

December 24. szombat, szenteste

14³⁰ Karácsonyi ünnepély Katonatelepen

15³⁰ Karácsonyi ünnepély a templomban

December 25–26. vasárnap-hétfő, karácsony

09⁰⁰ Úrvacsorás istentisztelet a templomban

11⁰⁰ Úrvacsorás családi istentisztelet a templomban

17⁰⁰ Úrvacsorás hitmélyítő-tanító istentisztelet a templomban

December 31. szombat, óév

09⁰⁰ Istentisztelet a templomban

18⁰⁰ Istentisztelet a templomban

■ UZSALYNÉ DR. PÉCSI RITA

Kezdődik az iskola!

Az iskolakezdés egy áldott alkalom. Mind a szülő, mind a tanító és az iskola is a legjobbat akarja, ezek a pontok mégsem mindig találkoznak össze. Mindenkinek összegyűlik ez a hatalmas akarata, hogy mit csináljunk annak érdekében, hogy a gyermekünknek a legjobb legyen, hogy jól induljon a kisiskolás élete.

Mire van szükségük ezeknek a gyerekeknek, akik éppen iskolába indulnak? Mi az, amitől jól fejlődnek, hosszú távon is sikereket érnek el, boldog életet élnek, harmonikusan fejlődnek?

Abból tudhatod meg, hogy a gyermekeid kezdenek felnőni, hogy már olyanokat kérdeznek, amire

van válasz. Ebben az életkorban kinyílik a világ számára. Kezd érzékelni, különbséget tenni, kíváncsi, hogy mi történik körülötte, és ez az idegrendszeri változás teszi őket éretté arra, hogy iskolába kerüljenek. Vezetni, az eligazodásban segíteni, beszélgetni, engedni, hogy kérdéseket tegyen fel, engedni, hogy utánaérezzen, hogy kipróbálja, hogy megízlelje, ez a mi feladatunk.

FIZIKAI VÁLTOZÁSOK EBBEN AZ ÉLETKORBAN

Az agytérfogatuk akkora lesz, mint egy felnőtté, de ehhez csak 1/5-nyi tüdő társul. Az iskolai gondolkodáshoz viszont nagyon sok oxigén szükséges az agynak.

Nagy mozgásigényük van, folyamatosan mozognak. Napi 2-3 óra szabad mozgásra van szüksége egy ilyen idegrendszernek és testnek. A teremtés csodája, hogy a gyereken ez az igény megvan. A gyerekek azokat a mozgásokat választják ki, amelyekre a legnagyobb szükségük

van. A mozgások kapcsolják össze az idegrendszeri kapcsolódásokat, amelyek segítségével olvasni, írni, számolni tudunk. Ez a nagy mozgásigény fejleszti a gondolkodást, az agykapacitást, segíti a koncentrációt, a motorikus képességek fejlődését, ezért adunk neki olyan nagy teret. Nagymozgások szükségessé ahhoz, hogy a kismozgások beérjenek. A gyermek ebben az életkorban 6-12 percig tud figyelni, emiatt is szükség van arra, hogy mást csináljon.

A motorikus képességek fejlődését segíti az ugrálás, futkározás, úszás, focizás.

A finommotorikus képességek nagyon lassan fejlődnek, ki kell várni. Olyan világban élünk, hogy hajlamosak vagyunk mindent siettetni. Ezzel szorongást ültetünk el a gyerekekben.

Élvezi a kétkezi munkálkodást (gyöngyözés, tépés, hasítás, gyúrás, faragás, rajzolás, barkácsolás, stb.)

Minél többet érintkezzen a kezével, amit nagyon sokat fog használni!

Pozitív testkép kialakítás nagyon fontos ebben az életkorban (jobb, bal, fönt, lent, stb.)

Fontos nekik az a tudat, hogy jól tudnak bánni a testükkel, hogy tudnak biciklizni, úszni, bukfencezni, futni stb. Ez később az önértékelésben is nagyon sokat számít.

SZELLEMI –LELKI FEJLŐDÉSÜK

Sok pihenésre, csöndben való alvásra van szükségük (9 óra alvás szükséges).

Kíváncsiság jellemzi őket. (Vigyázat! Túlterhelést okoz a feldolgozatlan információ. Nyugalanságot és agresszivitást eredményezhet.) Segítsék őket a hallottak feldolgozásában!

Fantasztikus realizmus megjelenése – nagy a fantáziájuk, a képzeletük. Ez nem hazudozás. A kisgyerek akkor hazudik, ha fél. A fantázia táplálása nagyon fontos feladat. A képzeletre támaszkodik az akarat, és erre nagyon nagy szükség van. Amit el tudok képzelni, azt tudom akarni! Mesélni, bábozni, eljátszani, lerajzolni. A képzeletet a hallott információ segíti a legjobban, nem a látott! A mese, a történetek mondvá. A belső kép készítése képes feloldani a szorongást, és elősegíti a megnyugvást. A külső képek nézését nagyon korlátozni kell, hogy a belső kép életben maradjon. A belső kép készítésére lesz szükség az elvont gondolkodásban, a tanulásban is.

Az idő- és helyfogalom kialakulatlant még. Lassan alakul ki. Fontos, hogy olyan tartalmakat kapjon, ami a kíváncsiságának táplálék.

Az elvont gondolkodás képessége is nagyon lassan fejlődik. Ami elvont, az feldolgozhatatlan számára. Sok tapasztalatra és átélésre van szüksége. Gondolkodni tanítjuk!

Működik a megfordíthatóság. Több szempont figyelembe vétele.

Kisiskolás korban kezd fejlődni a lelkiismeret. Szeretnek mérlegelni. Ezt élezni a szülő, tanító feladata.

Fejlődik a humorérzékük. Lehet viccelődni velük. Ez segíti abban, hogy egy problémát máshogy is meg lehet oldani, mint ahogyan

szoktuk. És nagyon fontos lesz a rugalmas gondolkodás. Sok mindenhez kell alkalmazkodnia.

Kezd fejlődni az empátia, az együttérzés, a beleérzés. Abból adjon, ami nem fölösleges annyira. Szeret jónak lenni. Ehhez helyzetet kell teremteni.

Működik és fejlődőképes az irányított koncentráció az érdeklődés húzóingerével. Ha érdekli valami, arra fog rákapaszkodni. Az irányított koncentrációt segítik a kedvtelések. pl. legózás. Ha lankad a kedve, a motivációja, ne azokat a tevékenységeket töröljük ki, amiket szívesen csinál!

Nagyon jó a memóriája, szeret gyűjtögetni. Versek, mondókák tanulásának időszaka.

Szereti az ismétléseket. Ezért is fontos a jó napirend kialakítása. Szereti a szabályokat, szabályjátékokat, az ismétlődő dolgokat.

Fontos a nyelvhasználat számára. A magyar nyelv tanulásához mind a két agyféltekére szükség van. Vannak olyan országok, ahol azért tanulják a magyar nyelvet, mert a gondolkodást segíti. A legaktívabb tanulás az, amikor mind a két agyféltekét használjuk. Szép és jó nyelvezetű meséket, verseket olvassunk nekik! Ezzel a gondolkodást formáljuk.

Élni azokkal a lehetőséggel, amire a gyerek nyitva van!

Nemi identitás kialakulásának ideje Mit csinál apa, amikor ideges, amikor feszült, amikor nem sikerül valami? Hogyan oldja meg a dolgokat, hogyan áll a dolgokhoz?

A gyerekek a „szüleik és a ne-

velőik hátát nézve” nevelkednek. Amikor nem gondolod, akkor is figyel. Figyeli, hogy zajlanak a dolgaitok egymás között. Utánzással, azonosulással tanulnak ezek a gyerekek mindent. Az erkölcsi értékeket is!

Az adottságok feltérképezése zajlik. Rengetegféle képességük van, a feladat az, hogy megtaláljuk azt, ami neki igazán jól megy. Nyolcféle intelligencia van, ezek közül kettő nagyon erős, amin keresztül ő felfogóképes. Az a törvényszerűség a tanuláznál, hogyha én meg tudom szólítani az ő nagyon erős felfogóképességét, úgy működik, mint a dominó. Beindítja a kevésbé erőset, és még a leggyengébbet is.

Az önkontroll nagyon gyenge, vezetést igényel. Nagyon nehezen viseli, ha hibázik, ha veszít. Ez természetes most. A hibázásnál engedjék, hogy hibázzon, ne legyen rögtön kontrollálva a teljesítménye. Lehessen tévedni, mondd el, hogy te is hibáztál, hibázol. Legyen mindig újrakezdési lehetőség! Az utánzással való tanulás segíti az önkontrollt is. A versenyképes személyiség nem attól lesz versenyképes, ha kiteszük annak a hatásnak, hogy tanulja meg, hogy nem mindig lehet első, vagy ha megtanul veszíteni is... Ez egy nagy tévedés! A versenyképes személyiség a belső biztonságból ered. A belső biztonság pedig az együttműködésből származik. Amikor úgy érzem, hogy énram is lehet számítani.

Teljes mértékben a környezete moralitását fogja utánozni. Elsődleges minta a szülő marad. Akármit ordít-

hat a világ, a mintát a szülő építi be. Ők is ezeket az értékeket élik. Ha láthatják azokat az értékeket, amit élünk, hogy szívesen adunk, szívesen figyelünk egymásra, hogy tudunk áldozatokat hozni, hogy tudunk kicsi dolgoknak örülni, hogy tudunk annak is örülni, ami nem a mienk, és nem birtokoljuk feltétlenül. Ezek a tapasztalatok azok, amiket egy kisiskolás gyűjt, és a környezetét utánozva fogja továbbvinni.

Egyre kevesebb, de következetesen végigvitt szabályokra van szüksége.

ISKOLAKÍSÉRŐ FELADATOK

Támasznyújtás

A tanulásban azt várjuk el, hogy az ereje legjavát adja. Nem a teljesítménynek, hanem az erőfeszítésnek örvendezünk. Ahhoz, hogy az ereje legjavát adja, nekünk kell biztosítani a körülményeket. Nem helyette tanulunk, hanem vele. Most tanulja, hogy mi a pihenés és a munka aránya.

Az „élet szolgálata”: mozgás, alvás, egyéni tanulási stílus, házi feladat, szabad idő biztosítása, kikérdezés (az a jó, ha a kikérdezés azt erősíti amit tud), korrepetálás (Nem a szülő a legjobb korrepetítora!)

A tanári tekintély:

Én az ő embere vagyok. Vele vagyok. Segítek neki eligazodni. Minden tekintélyt tiszteletteljesen megkérdőjelezni. A tiszteletteljes hangnemet is a szülőtől tanulja.

Otthoni feladatok:

Az iskola nem maga az élet.

Minél nagyobb az intellektuális leterhelés, annál több mozgásra van szüksége.

Nagy fejlődés, nagy lehetőség, sok minden mozog benne. Építs arra, ami erős, és az fogja segíteni, ami gyengébben megy!

A család marad a mintáiró.

Játékfejlődés biztosítása szabály-, logikai-, konstrukciós-, társas-, stratégiai játékokon keresztül, valamint a hancúrozás is fontos!

Azt kívánom magunknak és nektek is, hogy találjátok meg a gyermekekben azokat az egyéni képességeket és adottságokat, erősségeket, lehetőségeket, azt, amit szeretne kérdezni, azt, amit szeretne veletek megosztani, azt, amiért a hátunkat nézi. Tőlünk várják a biztonságot jelentő pillanatokat, amelyek elvezetik őket ebben a nagyon szépen kitarulkozó, de azért számukra még ismeretlen és idegen világban. Találjuk meg egymást is ebben, és találjuk meg őket is!

Uzsalyné Dr. Pécsi Rita 2016. szeptember 17-én, az 1. osztályosoknak rendezett családi napon elhangzott előadása alapján az összefoglalót készítette: Csósz Gyözőné

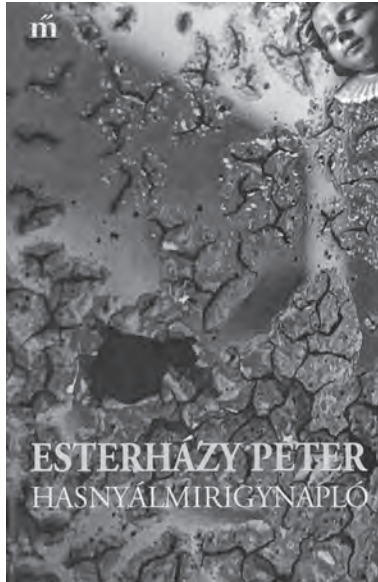
Mindegyik képen megszegi valaki valamelyik parancsolatot. Helyezd vissza őket eredeti sorrendjükbe (betűvel jelezve)!. Megtalálható: 2Móz 20. vagy 5Móz 5. Melyik hiányzik? Írd ide!

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Könyvajánló

Esterházy nemrég tudta meg, hogy különös és igen ragaszkodó, mély kapcsolatra tett szert. Ez a lakótárs úgy néz ki, hogy a bérleti díjat is csak titokban, lappangva fizeti meg; majd amikor színre lép, merül fel a kérdés, hogy hogyan írható le ez a furcsa viszony, miként lehet a mindennapokat bemutatni, ahogy azt így kettecskén megélték. A történetben rejlő drámai kapcsolat a még itt levő, de a már indulni muszáj ember kapcsolatainak a változását, alakulását mutatja be. Egyfajta egzisztenciális feszültség jelenik meg hasonlatok, beszélgetések és feltételes módok között őrlődve.

Nem lehet nem észre venni, hogy a nemrég elhunyt Esterházy Péter utolsó könyve egy igazi kuriózum. Témájában nem keres kifogásokat, egyenesen az olvasó elé tárja az összerendezett gondolatokat. Aki

ESTERHÁZY PÉTER
HASNYÁLMIRIGYNAPLÓ

ismeri a szerző stílusát, tudja, néhol hiba csúszik az összerendezésbe – ismétlődés, megerősítés miatt –, de a történet menete, az élet nem szakad meg. Legalábbis egy pontig nem. A kezelések, a vérvételek, a kórházi ismerősök, a rutinok, a le-hulló falevelek, a hirtelen digitálisan és személyesen megjelenő aggódók tömegei, akik csak most értesültek arról, hogy hősünk mivel is néz szembe. Rák. Ezzel a szóval kezdődik. Kendőzetlenül őszinte. Egy hívő katolikus kísérletet tesz arra, hogy megírja, amit már Kosztolányi, meg mások is megpróbáltak. A mű egyedi, mondanivalója néhol kritikus vagy emberi, de nagyon őszinte. Az olvasást mindenképp egyfajta naplóként éljük meg, és talán ahogy szerzőnk teszi, úgy mi magunk is néhol kijavítjuk a mindiget örökké.

FELHÍVÁS

A gyülekezeti újság ingyenes, bárki számára a templom kijáratainál, a Református Pontban és a hivatalokban elérhető. Mi mégis szeretnénk az olvasók szívére helyezni, hogy amennyiben lehetőségük van, továbbiakban is támogassák adományukkal az *Új Szőlőskert* kiadvány megjelenését. Egy lapszám megjelenési költsége 400,- Ft.

Kérjük, adományait a templom bejáratánál lévő perselybe helyezték el.

TARTALOM

- 1 BÁN MAGDOLNA: Főszerkesztői gondolatok

A ARANYALMA EZÜSTTÁNYÉRON

- 2 KUTI JÓZSEFNÉ FILEP KATALIN: Gondolatok október 31. kapcsán

L LÉLEKTŐL LÉLEKIG

- 3 NAGYNÉ VINCZE MARGIT: Tanévnyitó
4 JUHÁSZ GYULA: Arad
5 Melanchton imája Luther Márton koporsója felett
6 KARL BARTH: Halál

N NÉGYSZEMKÖZT

- 7 SIPOS RITA: Az Úr oltalma alatt 90 éve

E EZ TÖRTÉNT...

- 10 VETÉSSY KATALIN: Nőszövetségi látogatás a felvidéki Marcelházán
12 BÁN MAGDOLNA: Reformatour
14 MIKESI KÁROLY: Szél Jánosra emlékezünk

GY GYÜLEKEZETI ÉLET

- 16 TEKES ÁGNES NÓRA: Túr-túra
18 HODÁNICs TAMÁS: Vallomások a kékkeresztről
20 VARGA ÁDÁM: Közösség a nyüzsgés közepén
21 MIKESI TIBOR: Zsoltárkör
22 PUNGUR BÉLA, JÁMBOR ZSOLT: Ökumenikus zenés áhítatsorozat a reformáció 500. évfordulójának tiszteletére

D DIAKÓNIA

- 24 Intézményi diakónia
29 LACZINÉ SOMOGYI TÍMEA: Előítélet

K KOLLÉGIUMI ÉLET

- 32 BARÁZ ANNA: Keresztyén hitre való nevelés a Pálmácskában
34 BENKÉNÉ PUNGUR ZSUZSANNA, MEZŐ LILI: Óvodások szolgálata a Sion Nyugdíjsház és Gondozási Központban
37 CZENCZ ANIKÓ, DR. MEZEINÉ TAPOLCSÁNYI NÓRA: Tehetséggondozás a református Pálmácska óvodában
41 Reformáció a cserkészeknél
48 JÁNOSYNÉ BÁNSZKY ZSUZSANNA: Évszakok – nyár
49 JÁNOSYNÉ BÁNSZKY ZSUZSANNA: Csiperó
50 LACZAY ANDRÁS: Gimnazista gólyatábor
51 VINCZE ÁRPÁD: Nick Vujicic újra Magyarországon járt
52 VINCZE ÁRPÁD: Szolgálatra felhatalmazva – az ifjúsági munkában
53 MAKAI RÉKA, GAJDÁCSI MÁRKÓ: Kárpát-medencei Református Középiskolák XXI. Találkozója

K KÖZÖTTÜNK ÉLNEK

- 55 BÁN MAGDOLNA, MECSNÓBEL MÓNIKA: Konviktus 25

K KINCSESTÁR (28.)

- 61 BÁN MAGDOLNA, MECSNÓBEL MÓNIKA, STANKOVICZKI-BÍRÓ ÁGOTA: Új gyűjteményi munkatársak bemutatkozása

K KITEKINTŐ

- 63 Alpha
65 Gyülekezetünk és kollégiumunk hírei

T TANULMÁNY

- 66 USZALYNÉ DR. PÉCSI RITA: Kezdődik az iskola

M MÓZESKOSÁR

- 70 SZONDI ENDRE: Könyvajánló

Kedves Testvérünk!

Az alábbi adatlapot ajánljuk szíves figyelmébe annak, akinek bármilyen adata módosult vagy hiányzik egyháztagsága kezdete óta. Amennyiben ezt még nem jelezte felénk, itt most megteheti, és elhelyezheti a perselyek mellé kitett gyűjtőbe.

Kérjük, hogy aki még nem egyháztag nálunk, de szeretne az lenni, fáradjon be a Lelkészi Hivatalba (Szabadság tér 7.) nyitvatartási időben (H-Cs: 8:00-16:00, P: 8:00-12:00), hogy egy lelkipásztor felvehesse az adatait. Köszönjük!

Egyháztag adatmódosító lapja

Név:.....

Névváltozás:

Lakcím:.....

Lakcímváltozás:

Születési hely, idő:.....

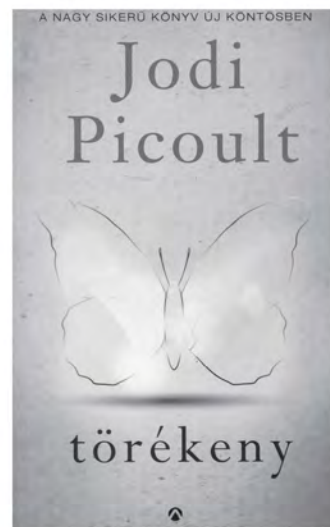
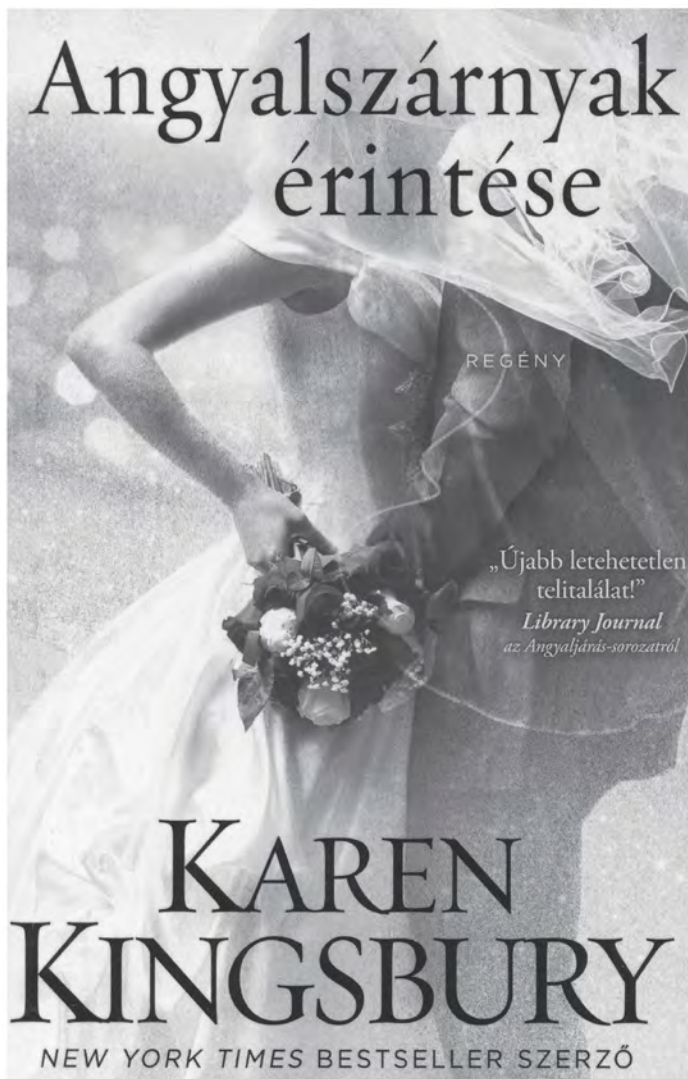
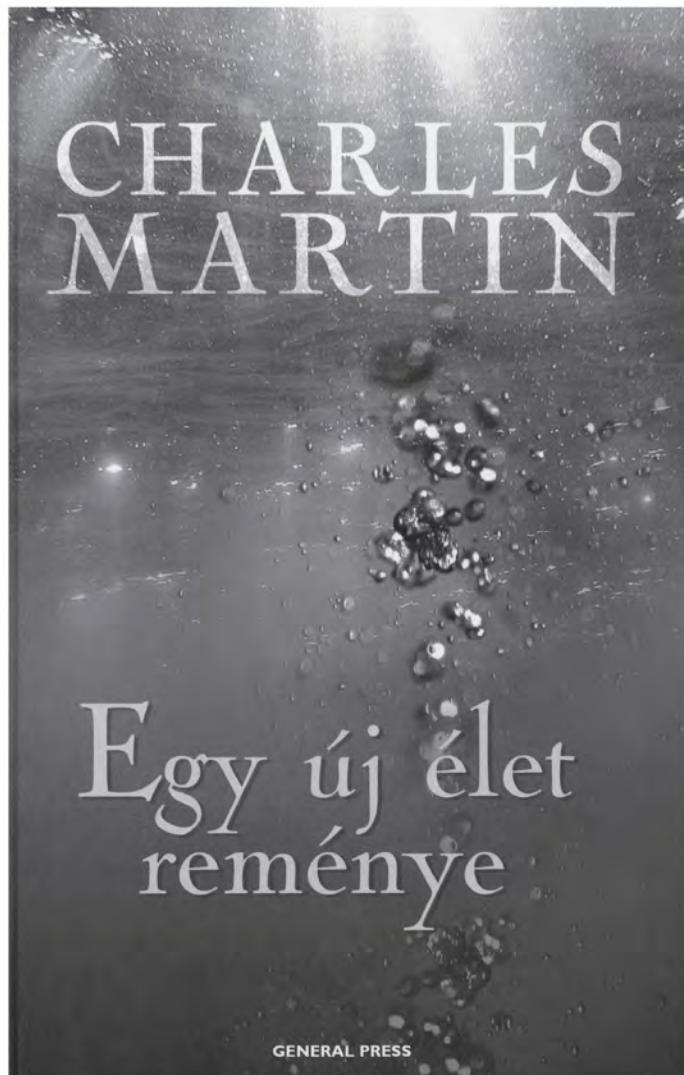
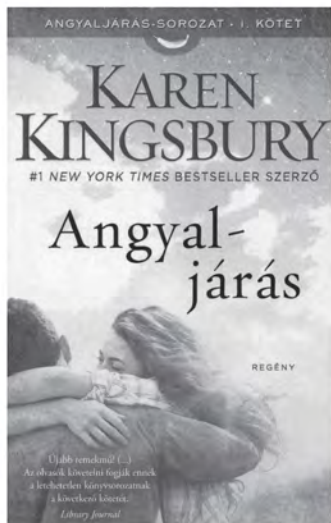
Anyja neve:

Apja neve:.....

Telefon:.....

E-mail cím:

A KECSKEMÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG,
MINT FENNTARTÓ SZERETETTEL HÍVJA ÖNT

A

2016. NOVEMBER 19-ÉN,
SZOMBATON MEGRENDEZENDŐ

REFORMÁTUS BÁLJÁRA

A REFORMÁTUS ÚJKOLLEGIUM DÍSZTERMÉBE.

VACSORA, KOKTÉLBÁR,
MŰSOR A KOLLEGIUM DIÁKJAINAK RÉSZVÉTELÉVEL
ZENE ÉS TÁNC.

JEGYEK VÁSÁROLHATÓK MUNKAIDŐBEN A LELEKÉSZI HIVATALBAN.
JEGYÁR: 8.000,- FT

TÁMOGATÓJEGYEK SZINTÉN ITT VÁSÁROLHATÓK, VALAMINT
A TOMBOLA FELAJÁNLÁSOKAT IS IDE VÁRJUK AZ ADOMÁNYOZÓKTÓL.
A BÁL BEVÉTELÉ A KECSKEMÉTI REFORMÁTUS OKTATÁST TÁMOGATJA.

www.krek.hu